Nr. 280. Czwartek, 7 Grudnia 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Ogłoszenie.

Z końcem listopada 1882 r. było w obiegu na zasadzie ustaw z dnia 24 grudnia 1867 r. (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) i z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. nr. 84):

A. Według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

		zł.	ct.
a) opiewających na monetę konwencyjną zł. 11.850, t. j. w wal. austr.	12.442 50		
b) opiewających na w. a.	65,674.250	zł. —	ct.
Razem . .		68,792.742	50

B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa, a mianowicie:

		zł.	ct.
jednoreńskowych	70,092.887		
pięcioreńskowych	113,287.985		
pięćdziesięcioreń.	162,931.200	zł.	ct.
razem .		346,312.072	—
w ogóle .		411,998 764	50

Wiedeń, 4 grudnia 1882.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwa.

Dr Franciszek Al. Srom,
prezydent.

Dr. Wiktor Fuchs,
członek komisyi.

Dnia 6 grudnia b. r. wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt LXIII dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 164. Obwieszczenie ministerstwa skarbu o pertraktacyi cłowej w ekspozyturze urzędu cłowego w Budapeszcie.
Nr. 165. Obwieszczenie tegoż ministerstwa o ustanowieniu ekspozytury cłowej w Budapeszcie.
Nr. 166. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości o przydzieleniu gminy Lusztenice do nowego okręgu sądowego.
Nr. 167. Rozporządzenie ministeryalne o prowadzeniu metryk dla członków kościoła braci ewangelickich.
Nr. 168. Rozporządzenie ministerstwa handlu o maszynach na okrętach parowych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 grudnia.

Pierwsze zaraz posiedzenie nowej sesyi Rady państwa świetnie odbija od elegijnego tonu, w jakim nawet organa prawicy stawiały przed tem horoskopy. Stronnictwo negacyi, ośmielone tym upadkiem ducha więcej może niż kilku pozornemi zwycięztwami na polu wyborczem i agitacyjnem, niemal tryumfowało w swoich organach w samem przededniu otwarcia sesyi, a tymczasem to pierwsze posiedzenie sprawiło mu bolesne rozczarowanie. Opozycya stanęła na widowni walk parlamentarnych uzbrojona w wszelkie środki i sposoby negowania, odrzucania lub zamącania prac ustawodawczych i administracyjnych, a tymczasem zamiast znaleźć przed sobą, jak się spodziewała, rząd zachwiany i niezdecydowany, zaraz na pierwszem posiedzeniu powitana została takim świetnym rezultatem dodatniej pracy, jak obraz gospodarstwa państwowego rozwinięty w znakomitym wywodzie p. ministra skarbu. Przykrem musiało być położenie pewnych blizkiego tryumfu koryfeuszy negacyi opozycyjnej, gdy ministrowie i posłowie cisnęli się do ministra skarbu, aby mu powinszować znakomitego dzieła.

Wielkie nadzieje pokładano zawsze w p. ministrze skarbu, ale mimo to rezultat, z jakim stanął przedwczoraj przed parlamentem po dwuletniej zaledwie działalności, prześciga nawet najśmielsze nawet oczekiwania. Niedobór zmalał tak, że po strąceniu inwestycyj, nienależących do normalnego i powtarzającego się etatu wydatków, można powiedzieć, iż w gospodarstwie państwowem zapanowała już dziś równowaga, od tak dawna upragniona a tak trudna do osiągnięcia. Gdyby pan minister skarbu zechciał był użyć dyalektyki cyfrowej, która gdzieindziej w wywodach finansowych tak często jest praktykowaną dla upiększenia niepomyślnego nawet stanu, byłby mógł już teraz wystąpić w roli prawdziwego tryumfatora, który w dwóch latach osiągnął to, nad czem przeciwnicy polityczni długie lata bez widocznego rezultatu pracowali. Ale p. minister skarbu nie upatruje kresu swej szlachetnej ambicyi w takiem, budżetowem tylko uchyleniu niedoboru. Za pomocą zmiany systemu podatkowego dąży on do trwałego podniesienia źródeł dochodów państwowych i jest już bliski nawet tego kresu, bo na stole Izby są już złożone projekty uzupełniające rozpoczętą reformę. Prawica niezawodnie nie da sobie wydrzeć w ostatniej chwili tryumfu wielkiego, dokona dzieła reformy, tem, jak słusznie powiedział p. minister skarbu, postawi sobie pomnik w finansowym i społeczno-politycznym rozwoju państwa. Wobec takiego celu i takiego tryumfu separatyzm podnoszący od czasu do czasu głowę w szeregach prawicy, nie znajdzie zwolenników.

Dziennikarscy sofiści, którzy corocznie starają się osłabić wrażenie wywodów finansowych ministra dr. Dunajewskiego, tym razem znajdą się w przykrem położeniu. Zadanie to było zawsze arcytrudne i niewdzięczne, dziś jest prawie niemożliwem do spełnienia, jeżeli ci, którzy go się podejmą, zachować zechcą przynajmniej pozory dobrej wiary i lojalności wobec czytelników wymagających w takich sprawach prawdziwej i przedmiotowej informacyi. Uczynić zadość temu wymaganiu znaczy tyle, co przyznać się do klęski największej, rozstrzygającej nawet w przyszłości. Zawsze bowiem lewica uważała finanse za najsłabszą stronę gabinetu i była przekonana, że na tym punkcie prawica uzna się pokonaną. To też od r. 1879 zawsze minister skarbu był i jest głównym dla niej przeciwnikiem i głównym celem pocisków.

Rada państwa.

(CCXLIII posiedzenie Izby poselskiej).

*** **Wiedeń,** 5 grudnia. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*). Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11 minut 15. Posłowie bardzo licznie zebrani; z pomiędzy galicyjskich także niewielu braknie. Na ławie rządowej członkowie gabinetu w pełnej liczbie. Galerye tłumnie zapełnione.

Prezes poświęca wspomnienie pośmiertne zbiorowo wszystkim zmarłym podczas wakacyj członkom Izby, których pamięć Izba uczciła przez powstanie z miejsc; potem w pięciu językach przyrzeczenie poselskie odbiera od nowo wybranych posłów: Kluckiego, Potockiego, Czernina, Dostala, Grasellego, Grigorcy, Gudenusa, Hocka, Hübnera, Jahna, Kindermanna, Neubauera, Piny, Sprunga i Stourzha; nakoniec oznajmia, że z polecenia Najj. Państwa wypada mu wyrazić Izbie podziękowanie za życzenia złożone w dzień urodzin i imienin.

Zabiera głos prezes gabinetu hrabia Taaffe, i odczytuje obszerną rzecz o spustoszeniach zrządzonych powodziami w Tyrolu i Karyntyi. Wody podczas tej strasznej klęski w wrześniu i październiku dochodziły tam nigdy niebywałej wysokości; zginęło wiele ludzi, a szkody są tak ogromne, że niejedna okolica może nigdy już się nie podźwignie

NA WULKANIE

II.

Profesor Palmieri urodził się dnia 21 kwietnia 1807 r., miał więc już 65 lat, gdy przechodził największe niebezpieczeństwa swego stanowiska, a dziś jest starcem, który już przeżył trzy czwarte części stulecia. Przyszedł na świat w królestwie Neapolu., w prowincyi Terra di Lavoro. Ojciec, uczony łacinnik, był pierwszym jego nauczycielem. Następnie kształcił się w jednem z seminaryów prowincyonalnych, a w końcu na uniwersytecie neapolitańskim, gdzie ze szczególnem zamiłowaniem zajmował się filozofią i naukami przyrodniczemi, a zwłaszcza fizyką. Po ukończeniu uniwersytetu, poświęcił się zawodowi nauczycielskiemu i otrzymał posadę profesora fizyki w liceum królewskiem w Neapolu. W roku 1832 otworzył prywatne wykłady fizyki i filozofii i w owych czasach zebrał bardzo ładną kolekcyę narzędzi i maszyn, potrzebnych do doświadczeń i badań fizycznych. W r. 1845 mianowany został profesorem w szkole marynarki, a wkrótce potem profesorem uniwersytetu. Gdy w r. 1854 umarł znany w swoim czasie we Włoszech uczony i patryota Melloni, Palmieri zapragnął zająć jego stanowisko w obserwatoryum wezuwiańskiem.

Miał zatem Palmieri w zawodzie swoim poprzednika, ale był to poprzednik raczej nominalny niż rzeczywisty. Okoliczności tak się złożyły, że Melloni nie mógł rozpocząć i prowadzić systematycznych obserwacyj nad Wezuwiuszem, i że spełnienie tego zadania musiał w całości pozostawić swemu następcy.

Melloni był rodem z Parmy. Był to bardzo zacny i sumienny pracownik nauki, poświęcający się specyalnie fizyce. Żył i kształcił się w czasach, w których wszelka samodzielna praca umysłu, czyniła tego co się jej oddawał, podejrzanym politycznie. Ktokolwiek śmiał myśleć inaczej, jak pozwalał przyjęty system, jeżeli tylko poważył się myśli swoje wypowiadać lub drukować, mógł być pewnym, że utorują mu drogę do więzienia. Melloni, jak wielu uczonych i uczących się w owych czasach, zwrócił pracami swojemi uwagę nietylko świata naukowego, ale także i policyi. Nie czując się bezpiecznym, emigrował do Francyi, gdzie zajmował się dalej fizyką, chemią i meteorologią z takiem powodzeniem, iż gdy król Ferdynand II w r. 1830 przybył do Paryża, za staraniem Aleksandra Humboldta zwrócono jego uwagę, iż nie wypada trzymać na wygnaniu człowieka, który wiedzą swoją i pracą mógłby przynieść znakomity pożytek ojczystemu krajowi. Melloni naturalnie z radością powrócił do kraju, gdzie jednak ciągle podejrzliwem patrzano na niego okiem. Podejrzenia te wzmogły się szczególniej około r. 1840, to jest w owej epoce, od której datują się pierwsze objawy ruchu zmierzającego do konstytucyjnego i narodowego odrodzenia Włoch. Na szczęście jednak dla Melloniego, a poczęści i z jego inicyatywy, zaczęto w r. 1841 budować obserwatoryum wezuwiańskie i zaproponowano mu przy niem posadę, która dla niejednego byłaby rodzajem wygnania, jemu jednak zupełnie przypadała do gustu. Nie mógł jednak na seryo zająć się obserwacyami, dla których przedewszystkiem potrzeba było obmyśleć odpowiedni system i narzędzia, gdyż budowa obserwatoryum ukończona została dopiero w r. 1847, poczem Melloniego, pod którego okiem była prowadzoną, wysłano dla zakupna potrzebnych instrumentów do Paryża. Tutaj zastała go i objęła swym wirem rewolucya lutowa 1848 r. Rząd neapolitański dał mu demisyę, obserwatoryum kazał zamknąć i zapomniał o niem zupełnie. Dopiero w r. 1851 Palmieri, któremu polecono zbadać przyczyny ówczesnego trzęsienia ziemi, wyjednał dla siebie pozwolenie czynienia dostrzeżeń w obserwatoryum wezuwiańskiem, do którego wkrótce potem powrócił na posadę dyrektora Melloni, pozostający ciągle pod dozorem policyjnym.

W r. 1854 Melloni umarł na cholerę, i miejsce jego zajął Palmieri, szczęśliwszy od poprzednika o tyle, że mógł swoje studya prowadzić na seryo, bez przeszkód i nieprzerwanie. W r. 1860 godność dyrektora obserwatoryum wezuwiańskiego połączoną została z posadą profesora fizyki w uniwersytecie neapolitańskim.

Jeszcze przed objęciem tego stanowiska, na którem miał się tak chlubnie zapisać w dziejach nauki, Palmieri dał się poznać światu naukowemu, szczególniej badaniami nad fizyologicznemi wpływami prądów elektrycznych. Pracując w obserwatoryum, zajmował się studyami nad elektrycznością atmosferyczną i włoscy uczeni jemu przypisują odkrycie zasadniczych własności elektryczności pary wodnej, znajdującej się w powietrzu. Jako dyrektor obserwatoryum, Palmieri wynalazł wszystkie główne narzędzia, potrzebne do obserwacyi ruchów wulkanicznych, a mianowicie *elektrometr* do obserwowania elektryczności, którą przepełniona jest atmosfera około Wezuwiusza i która zostaje w ścisłym związku, dopiero przez niego wyśledzonym, z siłami wulkanicznemi, *anemograf*, to jest aparat mierzący siłę i kierunek wiatru i oznaczający graficznie te zjawiska, *udograf*, aparat graficznie oznaczający dźwięki, a wreszcie najważniejszy ze wszystkich *sysmograf* elektromagnetyczny, wskazujący najlżejsze, żadnym zmysłem niedostrzegalne wstrząśnienia ziemi, ich trwanie, charakter i siłę. Cztery te wynalezione przez Palmierego instrumenty fizyczne, noszą jego nazwisko i różnią się znacznie od narzędzi tego rodzaju, jakie istniały przedtem i używane są obecnie, ale do dostrzeżeń w obserwatoryum wezuwiańskiem okazały się niedostatecznemi. Sysmografy naprzykład, jakie znano przed Palmierim, nie były wrażliwe na bardzo lekkie wstrząśnienia ziemi, a w razie bardzo silnych, nie mogły dawać wyraźnych wskazówek, działalność ich mechaniczna nie była dokładna i wcale nie wskazywały, czy wstrząśnienie było pionowe czy poziome, to jest faliste. Palmieri zastosował do swego aparatu elektromagnetyzm i od lat 20 za jego pomocą otrzymuje najdokładniejsze obserwacye.

Budowa sysmografu jest jak każdy pomysł genialny. nadzwyczaj prostą. Składa się on z dwóch części zupełnie oddzielnych, połączonych z sobą tylko drutem elektrycznym. Jedna z tych części jest, że się tak wyrazimy, odczuwającą, a druga znaczącą odczute objawy. Część pierwsza, która ma odczuwać najlżejsze wstrząśnienia ziemi, stanowi naczynie napełnione merkuryuszem, umieszczone na nieruchomej podstawie i przytwierdzone do niej stale, aby samo ze zwykłych przyczyn nie mogło ulegać wstrząśnieniom. Ponad powierzchnią merkuryuszu, na spiralnie skręconym delikatnym metalowym drucie, urządzonym jak sprężyna zegarka w ten sposób, aby wskutek zmian temperatury nie ulegał skręceniu i rozszerzeniu się, zawieszona jest mała, ostro zakończona platynowa strzałka. Koniec tej strzałki za pomocą śrub doprowadzony jest do niedostrzegalnej prawie bliskości powierzchni merkuryuszu, ale jej nie dotyka wcale, dopóki ziemia jest spokojną. W razie najmniejszego wstrzą-

do dawnego dobrobytu. W powiecie Bozen obliczono je na przeszło 3 400,000 zł., w powiecie Brunnek na przeszło 3 200,000 zł., w powiecie Lienz na więcej niż na $2^1/_2$ miliona, w powiecie Trydenckim na przeszło 2.400,000 zł., w powiecie Roveredo na więcej niż $1^1/_2$ miliona, w powiecie Borgo na przeszło 1.190,000 zł. W Karyntyi, choć szkody nie są tak ogromne, są jednak bardzo znaczne i dotkliwe; w sześciu powiatach obliczono je na 2.114,000 zł. Państwo także znaczne poniosło straty w zburzonych budowlach wodnych, z których nowsze skuteczniej opierały się rozhukanemu żywiołowi. W niesieniu pomocy odszczególniało się głównie wojsko i strzelcy tyrolscy, ich to pomocy wiele miejscowości i ludzi narażonych na nieochybną zagładę zawdzięcza ocalenie. (*Brawo, brawo*). Oba kraje z wdzięcznością mówią o wspaniałomyślnym darze N. Pana na rzecz ofiar tej strasznej klęski (*huczne brawo*), za tym wzniosłym przykładem hojne zewsząd płynęły datki. Spustoszenia jednak zbyt są wielkie, aby kraje same jako takie, i aby państwo także nie miało spieszyć z nadzwyczajną pomocą. Rozporządzeniem cesarskiem z dnia 26 września przeznaczono ze skarbu Tyrolowi pół miliona, Karyntyi 200,000 zł. Rozporządzeniem z d. 17 listopada zniesiono cło od dowozu zboża z Włoch do Tyrolu. Wszystko to jednak dopiero początek pomocy ze strony państwa. Sejm tyrolski uchwalił zaciągnąć pożyczkę 3-milionową; państwu wypadnie udzielać zapomóg zwrotnych i w znacznej mierze przyczyniać się do kosztów regulacyi wód; rząd wniesie do Izby właściwe projekty, spodziewając się, że może liczyć na chętne przyzwolenie całej Izby. (*Brawo, brawo*).

Tu zabiera głos minister skarbu p. Dunajewski do wywodu finansowego, który *Gazeta* poda niewątpliwie w całości (Podaliśmy już wczoraj. *Red.*).

Prezes podaje do wiadomości Izby, że wybory uzupełniające do rozlicznych komisyj w skutek śmierci lub ustąpienia wielu posłów odbędą się na przyszłych posiedzeniach.

Odczytano następnie różne pisma od rządu, po części odnoszące się do rzeczy dawnych i znanych, po części do wniesienia projektów rządowych, mianowicie: projektu o zmianie w okręgu wyborczym gmin wiejskich Nowego i Starego Sącza, Krynicy, Limanowy i t. d., spowodowanej utworzeniem sądu w Czarnym Dunajcu; projektu o przedłużeniu stanu wyjątkowego pod względem sądownictwa w okręgu Kotarskim w południowej Dalmacyi na pół roku; projektu o zwolnieniu wykupna danin kościelnych w Krainie od stemplów i należytości skarbowych; projektu o prowizoryum budżetowem na pierwsze trzy miesiące r. 1883; projektu o kredycie dodatkowym na r. 1882 w ilości 248,160 zł. na pomnożenie straży finansowej w skutek zaprowadzenia nowej taryfy celnej i podatku od nafty o 608 ludzi, z której to liczby na samą Galicyę przypada 172 ludzi; projektu o ulgach fiskalnych dla konwersyi obligacyj kolejowych z prawem pierwszeństwa; projektu o przedłużeniu prawomocności ustawy o popieraniu budowy kolei drugorzędnych; nakoniec projektów podatkowych: 1) o zmienieniu ustaw o podatkach zarobkowych; 2) o zaprowadzeniu podatku rentowego; 3) o opodatkowaniu towarzystw akcyjnych i innych spółek zobowiązanych do składania rachunków publicznych; 4) o zaprowadzeniu podatku osobisto-dochodowego.

Między petycyami jest dużo odnoszących się do ustawy przemysłowej; niektóre żądają całkiem nowego projektu.

Następnie odczytano obszerny wniosek zjednoczonej lewicy pod firmą pos. Chlumeckiego o wybranie osobnej komisyi do wypracowania projektu w myśl zawartego w wniosku programu socyalno-politycznego; dalej wniosek Exnera o wydanie ustaw w sprawie ochrony znaków fabrycznych, w którym to celu żąda wniosek osobnej komisyi; nakoniec interpelacyę pos. Doblera do ministra spraw wewnętrznych, co uczynić myśli rząd w sprawie wybudowania mostu żelaznego na Dunaju pod Krems.

Prezes podaje do wiadomości, że do głosu w dyskusyi ogólnej nad nowelą do ustawy przemysłowej zapisali się: przeciw noweli pp. Matscheko, Sochor i Fryd. Süss; za nowelą pp. Adamek, Hewera, Mikiszka, Wurm, Chamiec, Lienbacher, Alojzy Liechtenstein, Löblich, Mieroszowski, Fuchs, Fürnkranz i Schönerer; do głosu w dyskusyi szczegółowej zaś także zapisało się już wiele posłów.

Koniec posiedzenia o godź. 1 min. 40. Następne jutro.

Przy końcu onegdajszego posiedzenia Izby deputowanych, zjednoczona lewica przedłożyła następujący wniosek:

Z uwagi, że komisya, której poruczono przedyskutowanie przedłożonego przez rząd projektu ustawy przemysłowej po upływie dwóch lat występuje z wnioskami, które ograniczają się tylko na ustępach I, II, III i V przedłożenia rządowego i nie rozwiązują takich nawet socyalno-politycznych kwestyj, które zostają w ścisłym związku z samą ustawą przemysłową; zważywszy nadto, że w zakresie zarobkowania i gospodarstwa publicznego zachodzi wiele wadliwości, wymagających naprawy na drodze prawodawczej; zważywszy dalej, że uchwały i rezolucye z maja 1869 r., grudnia 1874 i października 1876 r., tudzież ustawa z 7 kwietnia 1870 r. wykazały, jak dalece Izba deputowanych odczuwała potrzebę reformy prawodawczej na polu socyalno-politycznem; zważywszy wreszcie, że skuteczne przeprowadzenie takich reform wówczas tylko będzie możliwe, gdy zamiast dorywczego załatwienia sprawy objętą zostanie systematycznie jej całość — podpisani stawiają wniosek:

Wysoka Izba zechce wybrać komisyę z 36 członków i polecić jej jaknajrychlejsze zbadanie i wniesienie reform ustawodawczych na polu socyalno-politycznem, według następujących zasad i wskazówek:

Gdy stowarzyszenia drobnych przemysłowców są najdzielniejszym środkiem wzmocnienia ich siły konkurencyjnej, wiele zaś postanowień obowiązujących ustaw utrudnia stowarzyszanie się, należy zatem ustawy te poddać rewizyi i zmianie celem usunięcia wspomnionych przeszkód i trudności.

Z zachowaniem zasady, że stosunek między przedsiębiorcą a robotnikiem jest przedmiotem wolnej umowy, należy przedłożyć Izbie następujące projekty ustaw:

1. O prawnem uregulowaniu i ograniczeniu czasu pracy dziennej dzieci, osób młodych i kobiet.

2. O prawnem uregulowaniu stosunków higienicznych w fabrykach i pracowniach, zwłaszcza co do robót niebezpiecznych i zdrowiu szkodliwych.

3. O organizacyi stałego nadzoru państwa w obu powyższych kierunkach, przez inspektorów fabrycznych i przemysłowych.

4. O zabezpieczeniu robotników na wypadek słabości i niebezpieczeństw zagrażających życiu, a mianowicie:

a) przez zaprowadzenie obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek choroby za pomocą kas dla chorych, kas zapomogowych korporacyjnych, fabrycznych, gwareckich lub zaregestrowanych, na podstawie odpowiednich wkładek robotników i przedsiębiorców; przez organizacyę związków takich kas, celem zapewnienia ich wypłacalności, wreszcie przez inne rodzaje pomocy, zarządzanej autonomicznie przez uczestników pod państwowym nadzorem;

b) przez zaprowadzenie ubezpieczenia na wypadki takie, w których obowiązek odszkodowania ustaje, a to na zasadzie asocyacyi mającej na celu zaopatrzenie w razie dłuższej lub zupełnej nieudolności do pracy, z zastrzeżeniem, że asocyacye takie mają być także zarządzane autonomicznie i zostawać pod nadzorem państwa.

Przez zaprowadzenie zasady obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek choroby i kalectwa, część obecnych kosztów wynikających z opieki nad ubogimi ma zostać przeniesioną na inne osoby a tym sposobem organa autonomiczne zostaną zwolnione od znacznych ciężarów. Okoliczność ta winna dać powód do przedsięwzięcia radykalnej reformy obowiązujących obecnie zasad publicznej opieki nad ubogimi. W tym celu należy wskazać ogólne punkta, jakie należałoby zalecić przy reformie krajowego ustawodawsta o opiece nad ubogimi. Przedewszystkiem należy mieć tutaj na oku organizowanie stowarzyszeń miejscowych, powiatowych i krajowych, któreby opiekowały się ubogimi, dalej przepisy o wzajemnym stosunku tych stowarzyszeń, a wreszcie sposób uzyskania odpowiednich środków i sprawiedliwy, o ile możności równy podział ciężarów, jakie obowiązek opiekowania się ubogimi za sobą pociąga. O ile zatem dotychczasowa ustawa o swojszczyźnie stoi na przeszkodzie wykonaniu reform powyższych, należy ją zmienić.

Ponieważ w licznych kołach wiejskiej ludności reforma teraźniejszych stosunków rolniczych włościańskich, a zwłaszcza przepisów agraryjnych jest pożądaną; ponieważ dalej zewsząd dochodzą żywe utyskiwania z powodu obecnych form rolniczego kredytu; gdy jednak, jak to powszechnie wiadomo, rezultaty działalności obecnych instytucyj nie są dotąd dokładnie znane i nie ma żadnych przygotowawczych prac statystycznych, które mogłyby być podstawą do natychmiastowego przedsięwzięcia prac ustawodawczych; przeto poleca się komisyi, aby za pomocą wszechstronnej, jak najspieszniej zwołać się mającej parlamentarnej ankiety i za wysłuchaniem przedstawicieli kół interesowanych, zbadała ich zażalenia, zastanowiła się nad położeniem stanu włościańskiego i na zasadzie wyników tych badań oraz zebranego urzędowego materyału, przedłożyła Izbie z możliwym pośpiechem odpowiednie wnioski, w formie kwestyj przedwstępnych stosownie do §. 33 regulaminu."

Wszystkie stronnictwa Izby deputowanych rozwijają nadzwyczajną czynność. Zjednoczona lewica odbyła w ostatnich trzech dniach aż pięć posiedzeń poświęconych częścią rozbiorowi powyżej przytoczonego wniosku, częścią sprawie reformy przemysłowej. Tym ostatnim przedmiotem, który został postawiony na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia Izby deputowanych, zajmowały się także onegdaj wieczorem wszystkie kluby.

Jak pisze *Presse*, są wszelkie widoki, że przebieg dyskusyi ogólnej nad ustawą przemysłową będzie spokojny i czysto przedmiotowy. Opozycya nie uczyni z głosowania nad tym przedmiotem kwestyi klubowej, lecz pozostawi każdemu z swoich członków swobodę w głosowaniu.

Według doniesienia dzienników wiedeńskich Koło polskie postanowiło wybrać komisyę dla przygotowania wniosków w sprawie regulacyi rzek w Galicyi i ustawy o ochronie lasów. W sprawie noweli przemysłowej Koło uchwaliło przyjąć główne zasady i dowód uzdolnienia, a co do przymusu stowarzyszeń wejść w specyalną dyskusyę i szczegóły z osobna uchwalać.

Interesującą wiadomość otrzymuje *Presse* z klubu centrum. Wybrano tam przewodniczącym ponownie ks. Liechtensteina, w miejsce zaś dep. Lienbachera, który z klubu wystąpił, wybrano do komitetu wykonawczego prawicy hr. Brandisa. Ponowny wybór biura i wydelegowanie hr. Brandisa do komitetu wykonawczego dowodzą, że chwilowo nie zanosi się na zlanie klubu Liechtensteina z frakcyą hr. Hohenwarta, o czem niedawno doniosły dzienniki, i że pogłoska o powrocie dep. Lienbachera i Fuchsa do klubu centrum są nieuzasadnione. Gdyby bowiem zanosiło się na taki powrót, wstrzymanoby się niezawodnie z wyborem następcy dep. Lienbachera do komitetu wykonawczego prawicy. Zastępcą przewodniczącego klubu centrum w miejsce dep. Lienbachera wybrano także hr. Brandisa.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Podróż ministra Giersa)

O znaczeniu i celach podróży rossyjskiego ministra spraw zagranicznych, barona Giersa, podaje *Politische Correspondenz* w liście z Petersburga pod d. 30 zeszłego miesiąca następujące wyjaśnienia:

„Podróż ministra Giersa jest ciągle przedmiotem najrozmaitszych domysłów. Dzienniki nie poprzestają na tem, że w konferencyach, które p. Giers już odbył lub mieć jeszcze będzie z europejskimi mężami stanu, możnaby upatrywać rękojmię pokoju, ale jedne z nich widzieć chcą w tych objawach przywrócenie przymierza trójcesarskiego, inne zaś nie mogą się zgodzić na żaden z tych wniosków. Ani jednym, ani drugim nie można przyznać słuszności. Cóż bowiem rozumieją pod trójcesarskiem przymierzem? Jedni widzą w tej tajemniczej formie ligę trzech cesarstw przeciwko wszystkiemu, co mogłoby sprzeciwiać się ich interesom, jakoteż przeciw tendencyom zagranicznym, które są sprzeczne z wewnętrzną polityką tych trzech mocarstw. Rzecz oczywista, że przymierze trójcesarskie, uważane z powyższego punktu widzenia, oznaczałoby umowę dyplomatyczną, zawartą w celu zabezpieczenia się przeciw pewnym ewentualnościom, a zatem umowę, która musiałaby zawierać szczegóły co do akcyi i czasu i po upływie pewnego terminu mogłaby być odnowiona. W takim razie możnaby przypuszczać, że p. Giers otrzymał polecenie i misyę odnowienia tego przymierza. Stan rzeczy jest jednak inny, musi być zatem inaczej pojęty i przedstawiony.

„Przymierze trójcesarskie, zapatrując się trzeźwo, można interpretować w tym duchu: W interesie nowoczesnej dyplomacyi, jeżeli w istocie pragnie ona dobra ludów, jest nie wojna, ale pokój. Starają się więc wszyscy o utrzymanie ile możności pokoju, który, jeżeli nie w całej części świata, to przynajmniej pomiędzy sąsiedniemi państwami zachowany być powinien i tylko w razie jakiejś nadzwyczajnej konieczności zakwestyonowany być może. Rossya, Niemcy i Austro-Węgry znajdują się w skutek sąsiedzkiego stosunku w położeniu, które im pozwala czuwać nad wzajemnem utrzymaniem dobrego porozumienia i używać swego wpływu przeciw wszelkim objawom politycznym, któreby mogły zagrażać pokojowi ogólnemu. Przymierze więc trójcesarskie nie polega na czem innem, tylko na wspólności interesów, które trzem państwom dyktują wspólną akcyę, ażeby utrzymać stosunki korzystne, odpowiadające dobru każdego z tych mocarstw. Przymierza takiego wymaga sama logika faktycznego położenia i interesów i trwać ono będzie dopóty, dopóki na to okoliczności pozwolą a jeżeli nie nastąpi nic nadzwyczajnego, może być przedłużone milcząco na czas nieograniczony, chociaż bez odnawiania formalnego, jak naprzykład weksel z terminem zapadłym. Powiedzieć nawet można, iż żadna nowa propozycya nie byłaby w stanie dać rękojmi trwałości temu przymierzu, gdyby jaka nieprzewidziana okoliczność wpłynęła szkodliwie na stan rzeczy, podyktowany wspólnością interesów.

„Minister Giers nie otrzymał od swego rządu misyi przywrócenia trójcesarskiego przymierza. Z podróży swej przez państwa sąsiednie korzysta on, jak już nadmieniliśmy, w tym celu, ażeby usunąć pojedyncze trudności a może także ustalić plan postępowania, któryby był najodpowiedniejszy do utrzymania nie trójcesarskiego przymierza, ale do utrzymania ścisłego porozumienia pomiędzy trzema mocarstwami. Do osiągnięcia tego celu nie można było obrać skuteczniejszej drogi nad osobiste konferencye p. Giersa z księciem Bismarckiem i hr. Kalnokym, oraz wizytę rossyjskiego ministra u cesarza Niemiec, który z cesarskim domem rossyjskim połączony jest tak ścisłemi związkami."

(Spór angielsko-francuski.)

Według doniesień dzienników angielskich, główną przyczyną nieporozumienia pomiędzy Anglią a Francyą są pretensye republiki francuskiej do pewnych stacyj nad morzem Czerwonem. *Morning Post* twierdzi nawet, że lord Granville przesłał w tych dniach ważną depeszę do posła angielskiego w Paryżu, z powodu zamierzonego przez Francyę przywrócenia stacyi w Tadżurah nad morzem Czerwonem.

„Ale — dodaje *Morning Post* — pretensye Francyi nie kończą się na Tadżurah. Dowiadujemy się z pewnego źródła, że rząd republikański ma zamiar zająć punkt, który poczytuje za bardzo ważny dla celów handlowych i marynarskich, a mianowicie wyspę Dassen, położoną na południe od zatoki Adulis, na północno-zachodnim krańcu pół wyspu Hurtoo. Pretensye swoje do tej wyspy motywuje rząd francuski jakimś traktatem, zawartym w roku 1859 przez francuskiego kapitana M. Russel z naczelnikiem plemienia Tigré. W tym celu wydobyto z archiwów memoryał zmarłego już p. Lejeau, który w r. 1861 zwiedził tę miejscowość. Według memoryału, wyspa Dassen, jeżeli zostanie ufortyfikowana, będzie o wiele obronniejszą niż Massuah i stanowić może klucz do morza Czerwonego.

„W swoim czasie protestowała Porta przeciw temu nabytkowi Francyi, gdyż rościła sobie prawa zwierzchnicze nad wybrzeżami morza Czarnego aż po cieśninę Bab-el-Mandeb. Rząd francuski wówczas wysłał okręt pod dowództwem Fleuriota de Langle, lecz nie przedsiębrał dalszych kroków. Obecnie utrzymuje rząd republiki, że ma takie same prawo do obwarowania stacyi w Adulis, odległej o 40 kilometrów od Massuah, jakie miała Anglia do obsadzenia wysp Dahlak nabytych w r. 1860.

śnienia sprężyna zaczyna drgać, koniec strzałki platynowej dotyka powierzchni merkuryuszu i tworzy się prąd elektryczny, który za pomocą drutu komunikuje się drugiej części aparatu, i robi znaki tak jak w telegrafie. Aparat znaczący połączony jest z dwoma zegarami, z których jeden ciągle idzie, a w razie działania prądu elektrycznego staje, drugi zaś ciągle stoi, a z rozpoczęciem działania prądu zaczyna iść i zarazem rozwijać pasek papierowy, na którym kreślą się znaki, oraz z dzwonkiem mechanicznym, oznajmiającym pracownikom w obserwatoryum, że wnętrze ziemi przestało być spokojnem.

Za pomocą nadzwyczaj dowcipnej kombinacyi, której opisywanie na tem miejscu zadalekoby nas zaprowadziło, Palmieri tak urządził swój sysmograf, że osobna jego część odczuwa wstrząśnienia pionowe, a osobna poziome czyli faliste, które są daleko niebezpieczniejsze, gdyż obejmują zazwyczaj bardzo rozległą przestrzeń. Każda z tych części połączona jest osobnym drutem z aparatem znaczącym i kreśli znaki odmiennym kolorem ołówka. Tym sposobem kolor znaków wskazuje rodzaj wstrząśnienia, długość kresek ich trwanie, a wskazówki zegarów chwilę, w której zaszły wstrząśnienia. Całe więc zjawisko zapisane jest mechanicznie z najściślejszą matematyczną dokładnością i z wszystkiemi potrzebnemi szczegółami.

Posiadając tak udoskonalone i do specyalnego celu zastosowane narzędzia Palmieri mógł znacznie przyczynić się do poznania natury i charakteru wybuchów wulkanicznych, a tem samem zbliżyć naukę, której się poświęcił, ku najważniejszemu jej celowi, to jest możności przepowiadania zjawisk, które są przedmiotem obserwacyi. Zobaczmy zatem, co w tym kierunku uczynił.

„Każdy dzień przynosi nam nowe wieści o pretensyach Francyi na morzu Czerwonem i w Afryce. Rzeczywisty cel tej zdobywczej polityki jest dosyć jasny. Ponieważ wspólna kontrola, z wielkiem ubolewaniem polityków paryskich, musi być zniesioną, Francya zatem pragnie zapewnić sobie odszkodowanie takie, któreby zaspokoiło coś więcej, niż jej ambicyę Musimy być przygotowani na to, iż dowiemy się wkrótce, że oficerowie marynarki francuskiej zatknęli sztandar republiki w różnych innych jeszcze punktach w krajach na pół barbarzyńskich. Regestr tych krajów zostanie przedłożony Anglii z wezwaniem uznania francuskich protektoratów i kolonij, jakoteż stacyj morskich i wojskowych u wybrzeży morskich i rzecznych. Gdyby Anglia nie zechciała przyznać kompensaty w tej formie, to Francya wystąpi z inicyatywą zwołania konferencyi w celu rozstrzygnięcia kwestyi egipskiej“.

Daily News przewiduje również, że rząd francuski upomni się wkrótce o odszkodowanie za zniesioną wspólną kontrolę w Egipcie i wyszczególni swe żądania.

(List Arabiego.)

W najświeższym numerze *Times* zamieszczają pismo Arabiego, który między innemi powiada, że ponieważ angielscy ministrowie uważali go dotąd za buntownika, nie może się więc spodziewać, ażeby nagle zmienili zdanie. Oświadcza, że uda się chętnie tam, gdzie Anglia mu wskaże miejsce pobytu i pozostanie tam dopóty, dopóki rząd angielski nie zmieni o nim swojej opinii Z zadowoleniem pozostawia Egipt w rękach Anglików, ponieważ wie, że rząd angielski nie będzie mógł długo zwlekać z reformami, które on walczył.

W dalszym ciągu swojego listu były dyktator egipski wylicza reformy, jakich zaprowadzenia pragnie. Dają się one streścić w wyrazach: „Egipt dla Egiptu“. Trzeba usunąć myrjady cudzoziemskich pijawek, zamiast sędziów wiejskich zaprowadzić regularny wymiar sprawiedliwości i ustanowić Izbę notablów. Gdy Anglia wykona to wszystko, osiągniętym zostanie cel Arabiego-buntownika. Opuszcza on Egipt w przekonaniu, że z biegiem czasu okaże się czystość jego zamiarów i że Anglia nigdy nie będzie żałowała okazanej mu wspaniałomyślności. On, syn Fellaha, pragnął swojej drogiej ojczyznie zapewnić wszelkie dobro, ale nieszczęście nie pozwoliło mu dopiąć celu. Anglia będzie szczęśliwszą.

W końcu Arabi dziękuje ministrom angielskim, lordowi Dufferinowi, Bluntowi, ludowi angielskiemu i prasie angielskiej za bezstronne traktowanie i sympatje, jakie mu okazywali, gdy został opuszczony przez swoich przyjaciół egipskich.

KRONIKA

(=) **J. I. Kraszewski**, według depeszy otrzymanej z Neapolu przez warszawską *Gazetę Polską*, otrzymać miał od króla włoskiego wielki krzyż orderu św. Maurycego i Łazarza. O ile nam wiadomo, Kraszewski od lat dwudziestu był kawalerem tego orderu a od lat kilku komandorem

(—) **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się pojutrze, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. P. Tulie będzie miał wykład o oznaczeniu sił zewnętrznych na podstawie ugięcia belki kratowej.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się pojutrze, w sobotę, koncert z uprzejmym współudziałem uczenic pani Praun i lwowskiego chóru mężkiego. Początek o godzinie pół do 8 wieczór.

— **Koroną krótkiego karnawału** będzie, jak słychać, bal towarzystwa lekarskiego. Wiadomo, że poważne to zgromadzenie urządza co 2 lub 3 lata bal na korzyść wdów i sierot po swych członkach. Otóż w roku przyszłym bal taki ma się odbyć w dniu 3 lutego.

— **Wielki bal kostiumowy** na tle epoki Sobieskiego odbędzie się z inicyatywy krakowskiego Koła literacko-artystycznego dnia 1 lutego 1883 w górnych salach Sukiennic w Krakowie, a dochód z niego przeznaczony jest na cele literacko-artystyczne, przez Koło popierane, między innemi na zakupno bronzowego posągu „Gladyatora“, dłuta Welońskiego, dla muzeum narodowego. Jako w roku jubileuszowym dwóchsetnej rocznicy odsieczy wiedeńskiej, bal ten będzie miał zarazem znaczenie pamiątkowe, a komitet, na którego czele stoi prezes Koła, p. Juliusz Kossak, dołoży starań, aby tak pojedyncze kostiumy, jak grupy i pochód inauguracyjny miały za tło wypadki i osobistości z odsieczą ową związane.

= **Morderca** stróża krakowskiej kasy oszczędności aresztowany został, jak nam donosza telegraficznie, w Nowym Sączu, gdzie go wyśledził koncepista krakowskiej dyrekcyi policyi, p. Swolkien. Dziś po południu zbrodniarz przywieziony będzie do Krakowa. Złoczyńca po dokonaniu zbrodni wieczorem w poniedziałek ze zrabowanemi rzeczami udał się dorożką na dworzec i odjechał pociągiem pospiesznym w kierunku Lwowa. W Tarnowie sprzedał zrabowany kożuch. O zamordowanym mógł on wiedzieć, iż posiada pieniądze, ponieważ Słowik na kilka dni przedtem pożyczył mu na zegarek 25 zł. I ten zegarek pochodził z kradzieży.

*** **Zwłoki wyrobnika** Oleksy Dubnickiego, znaleziono przed karczmą w Krechowicach, w powiecie stanisławowskim. Z oznak gwałtu na ciele przypuszczać można, że Dubnicki padł ofiarą morderstwa, a śledztwo za sprawcą tej zbrodni jest w toku.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Upsali znany astronom, profesor uniwersytetu i dyrektor tamtejszego obserwatoryum, Gustaw Spanbleg, w sędziwym wieku; w Berlinie starszy prezydent prowincyi westfalskiej, b. minister pruski Kühlwetter; w Meiningen książę Bernard Eryk Freund zu Sachsen-Meiningen, ojciec panującego księcia. Zmarły, zacięty przeciwnik hegomonii pruskiej w Niemczech, po wypadkach roku 1866 złożył dobrowolnie rządy swojego księstwa, które sprawował od r. 1821, w ręce syna swojego Jerzego. Książę Bernard Eryk był bardzo dobroczynnym.

— **Zjawisko** przejścia planety Wenery przed tarczą słońca z powodu gęstej mgły i chmur nie mogło być wczoraj obserwowane.

— **W czasie wielkich mrozów,** jakie w ubiegłym tygodniu panowały w północnej i środkowej Europie, według depesz z Jałty, na południowem wybrzeżu Krymu było tak ciepło, że kwiaty zakwitły.

— **Wyprawa polarna.** *Pol. Corr.* donosi: Rząd duński za pośrednictwem specyalnego pełnomocnika zawiązał z rządem rossyjskim rokowania o zorganizowanie wyprawy zapomocą renów z Archangielska ku północy dla zasięgnięcia bliższych wiadomości o losie duńskiej wyprawy polarnej, o której sądzą, że doznała katastrofy u zachodniego wybrzeża półwyspu Samojedów.

— **Powódź na Węgrzech.** Dunaj w dolnym swym biegu i rzeka Raaba wylały w ostatnich dniach skutkiem ulewnych deszczów i tajania śniegu, a powódź dotkliwe zrządziła szkody w wielu okolicach nadbrzeżnych. Miejscowość Giselahain w hrabstwie torontalskiem została do szczętu zniszczona, tak, że tylko nazwa pozostała po niej.

— **Zrabowanie pociągu.** Z Tyflisu donosi telegram, że dnia 2 b. m. na drodze żelaznej Zakaukazkiej między Gori a Koreli złoczyńcy wtargnęli do pociągu, zranili dwóch ze służby kolejowej i zabrawszy 18.000 rubli, zeskoczyli i ukryli się.

— **Właściciel największego majątku** ziemskiego w świecie umarł niedawno w Newadzie. Był to Amerykanin, a z pochodzenia Irlandczyk, Daniel Murphy, który w roku 1844 przywędrował do Kalifornii i osiadł w St. José. Umierając, posiadał 200.000 akrów ziemi w Newadzie, sześć milionów akrów w Durango i Nowym Meksyku, a nadto niezmierne obszary gruntów w Arizonie i Kalifornii. Murphy w dobrach swych trudnił się głównie hodowlą bydła na wielką skalę.

— **Rozprawa w sensacyjnym procesie** przeciw braciom Peltzerom o zamordowanie adwokata Bernaysa od kilku dni toczy się przed sądem przysięgłych w Brukseli. Depesza z tego miasta donosi nam, że wczoraj trybunał cały zwiedzał dom, w którym popełnione zostało skrytobójstwo na Bernaysie i że transportowanych tam oskarżonych publiczność przyjmowała gwizdaniem. Następnie przystąpił trybunał do dalszego przesłuchania świadków.

— **Wypadki na morzu.** W ostatnich dniach rozbiły się i zatonęły dwa parowce angielskie *Moniora* i *St. George* oraz bryg rossyjski *Percy* z Rygi. W katastrofach tych kilkadziesiąt osób utraciło życie.

— **Znowu pożar teatru.** Rok 1882 w długie czasy zapewne posiadać będzie tę smutną sławę, iż stosunkowo najwięcej w tem stuleciu liczył wypadków pożaru teatrów. Od strasznej katastrofy w wiedeńskim *Ringteatrze* nie było istotnie miesiąca, w którymby się nie zdarzyło parę lub kilka takich wypadków, przeważnie w Anglii. I znowu donosi depesza z Londynu, że w South Schields zgorzał do szczętu teatr, w którym wędrowna trupa dawała przedstawienia, z całym swoim inwentarzem i garderobą aktorów.

— **Wielki pożar** przed kilku dniami zniszczył fabrykę wagonów angielskiej kolei żelaznej północno-zachodniej w Wolvertonie. Spłonęło około 110 prawie gotowych wagonów, oraz narzędzia 300 robotników i machiny. Stratę oceniają na 1,200.000 zł. W Alber-Mill zgorzała wielka przędzalnia bawełny, a w Cardiff pierwsza angielska fabryka wyrobów nieprzemakalnych firmy Reddaway et Comp.

— **Dwaj rywale.** Przed trybunałem karnym w Warszawie sądzona była w tych dniach niezwykła sprawa. Dwaj uczniowie bronzowniczy, siedmnastoletni Aleksy Borowicz i dwudziestoletni Julian Dawert zakochali się naraz w młodziutkiej córce pana majstra, która zresztą nic nawet o tych afektach nie wiedziała. Przed sobą chłopcy nietylko nie krzyli się ze swoją namiętnością, lecz przeciwnie, dzielili się dziejami swego serca prawdziwie po bratersku, dopóki pewnego dnia z przerażeniem nie spostrzegli, iż jeden z nich tylko może być wybranym bogdanki. Wówczas starszy Dawert, który do ukończenia terminu miał tylko jeszcze pół roku i dla tego snać uważał się za bliższego celu, zaproponował pewnego dnia, aby los rozstrzygnął, który z nich dwóch „ma być szczęśliwym“. Współzawodnicy ułożyli pomiędzy sobą, że będą grali trzy partye domina, a ten, który przegra z nich dwie, winien natychmiast otruć się kwasem siarczanym, o który nietrudno im było w warsztacie bronzowniczym. Co uradzili, wykonali. Kiedy grali ową straszliwą partyę, wszedł do warsztatu trzeci ich kolega, który na wiadomość, że idzie tu o życie, chciał natychmiast zawiadomić o tem majstra. Grający uspokoili go jednak, mówiąc, że „to żart“. Borowicz przegrał pierwszą partyę, dwie drugie Dawert, który też nic nie mówiąc natychmiast wypił przygotowaną truciznę i w kilka chwil potem zakończył życie. Borowicz, oskarżony o przyjęcie pojedynku z warunkiem koniecznej śmierci, przyznał się do winy i zeznał wobec sądu, iż w razie przegranej byłby bez namysłu wykonał sam ów warunek natychmiast. Sąd przyjąwszy rozmaite łagodzące okoliczności podniesione przez obrońcę skazał go na areszt dwutygodniowy.

— **Zrabowanie poczty.** W sobotę w nocy na drodze między Soroksarem a Pesztem, tuż prawie pod rogatkami stołecznego miasta, zrabowany został wóz pocztowy a pocztylion i eskortujący policyant padli od kul rabusiów. Złoczyńcy zabrali tylko przesyłki prywatne, nie znaleźli zaś wysokich kwot nadanych przez urzędy podatkowe, które ukryte były w osobnej przegródce wozu. Napad na wóz pocztowy według szczegółów podanych przez *Pester Lloyda*, wykonany został z niesłychaną przebiegłością i zuchwalstwem. Rabusie bez najmniejszej wątpliwości musieli być uwiadomieni o tem, że w dniu 2 b. m. karyolka pocztowa już przedostatni raz odchodzi z Soroksaru do Pesztu, z dniem bowiem 5 b. m. przesyłki pocztowe z owej stacyi wyprawiane są nowo otwartą koleją; musieli wiedzieć także, iż tym razem wysyłane będą tą karyolką znaczne kwoty do Pesztu w pieniądzach podatkowych i gminnych. Złoczyńcy zaczaili się przy drodze w odległości mniej więcej pół mili od Soroksaru, a gdy około godziny wpół do 7 wieczorem wóz pocztowy nadjechał w to miejsce, z dwóch stron naraz rzucili się na woźnicę. Zamordowawszy go nożem, odcięli, jak się zdaje, rewolwer jego, przytroczony do pasa i zastrzelili nim policyanta, który konwojował karyolkę. Zwłoki pomordowanych znaleziono następnego dnia rano w rowie przydrożnym przysypane śniegiem. W odległości 200 kroków od miejsca zbrodni leżał przewrócony w rowie ciężki wóz pocztowy z rozbitemi zamkami i drzwiczkami z tyłu szeroko rozwartemi. Wóz zawierał w przesyłkach pieniężnych ogółem 55.707 zł.; z sumy tej braknie 18.983 zł., rozdzielonej na 14 worów; natomiast porzucili rabusie koło wozu na śniegu dużą paczkę, która zawierała 36.724 zł. opłat podatkowych z Laczhazy i Soroksaru. Sądzili zapewne, że w tak dużej paczce nie mogą się znajdować pieniędze. Porzucili na śniegu także worek z 500 guldenami w srebrze, jak się zdaje, dlatego, że był zby ciężki.

— **Słoń lub czterej nauczyciele.** Gmina miasta Wenecyi przed kilku laty otrzymała w darze od jednego z podróżników włoskich po Afryce słonia, którego dla rozrywki młodzieży umieszczono w jednym z parków publicznych. Wprawdzie dziatwa i damy weneckie gorliwie się opiekowały tem zwierzęciem i zaopatrywały go stale w najrozmaitsze przysmaki, mimo to jednak utrzymanie go kosztowało gminę rocznie 3.700 lirów. Nareszcie na ostatniem posiedzeniu rady miejskiej przy układaniu budżetu wydatków miasta na rok następny jeden z radnych zrobił uwagę, że Bogiem a prawdą miasto za koszt utrzymania tego słonia mogłoby przyjąć czterech jeszcze nauczycieli dla szkół ludowych. Uwaga ta trafiła do przekonania wszystkim członkom rady, zaczem uchwalono drogiego tego pensyonistę gminy darować komu.

— **Pożyteczny przyrząd,** wynalazku inżyniera p. Bahra, poddawany był w tych dniach ponownie ścisłym próbom w Warszawie. Jest to samodziałający przyrząd do gaszenia i sygnalizowania ognia, który przedewszystkiem w teatrach znaleźć może zastosowanie. Podczas próby wynalazca dla tem lepszego uwydatnienia jego działalności, wobec licznie zgromadzonych przedstawicieli prasy i specyalistów naftą polał łatwo zapalną materyę, pociągniętą na ramach drewnianych, poczem ją zapalił. Gdy ogień cały materyał ogarnął, przepalił bawełnę, która łączniki elektryczności oddala od siebie, łącznik pod działaniem sprężyny zamknął się, łącząc tym sposobem końce drutu, przez które prąd elektryczny przechodzi. W ten sposób prąd elektryczny całkiem zamknięty, przepływając przez zwój drutów elektro-magnesu, wywołał przyciągnięcie rękojeści kranu zamykającego przypływ wody, która wypuszczona, całą siłą z rury po nad palącą materyą umieszczonej, w materyę tę uderzyła i w ciągu kilku sekund przytłumiła ogień. Dodać wypada, że z chwilą przepalenia bawełny, przyrząd sygnalizujący także rozpoczął swoje działanie i przez cały ciąg trwania ognia, mocnem dzwonieniem dawał znak o niebezpieczeństwie W ogólności próba okazała, że przyrząd ten odpowiada wszelkim wymaganiom, jakie wobec przyrządu automatycznie gaszącego i sygnalizującego ogień stawiać można, że odpowiednio do wymagań tych działa pod wpływem ognia, bez wszelkiego udziału ludzkiego; równocześnie alarmuje straż ogniową, jest bardzo prostym i dokładnym, i nie podlega zniszczeniu przez czas i nieczynność, wreszcie jest stosunkowo tani, i da się zastosować w każdem miejscu, a nakoniec działa lokalnie, t. j. na miejsce objęte ogniem, nie narażając miejsc niezagrożonych ogniem na zalanie wodą. i zużywa do gaszenia pożaru stosunkowo małą ilość wody, a kontrola nad nim jest w każdej chwili łatwą i możliwą.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kółka Rolnicze.

I.

(*Al.*) Zakres usiłowań, zmierzających do rozbudzenia pracy ekonomicznej w naszym kraju, znowu się rozszerzył przez założenie stowarzyszenia pod nazwą Kółek Rolniczych. Zarząd stowarzyszenia tego i prezydyum są już ukonstytuowane, por. więc będzie przemówić słów parę o jego programie, celu i środkach, jakiemi rozporządza, tudzież o siłach, na jakie w kraju naszym liczyć może i powinnien.

Na wstępie wypada nam oświadczyć, że statut stowarzyszenia, który mamy przed sobą, ułożony został po wyczerpujacych i gruntownie przeprowadzonych naradach członków założycieli z komitetem Towarzystwa gospodarskiego, które z całą gotowością przyjęło udział w założeniu stowarzyszenia, przyrzekło wszelką ze swej strony pomoc i opiekę, jako instytucyi, mającej też same tendencye szerzenia dobrobytu i moralności w najniższych warstwach ludności rolniczej. Co więcej, nowe stowarzyszenie Kółek rolniczych w przekonaniu, że wszelkie działania zacne i uczciwe dla dobra publicznego prowadzone być powinny jawnie i otwarcie, przyjęło chętnie ze strony komitetu Towarzystwa gospodarskiego rodzaj kontroli przy wyborze prezydyum, pod którą już pierwszy wybór nastąpił.

Za główny cel działalności położono w statucie, pracę nad podniesieniem rolnictwa i domowego przemysłu we wszystkich ich gałęziach, tudzież staranie o umoralnienie ludu. Jako środki do tego celu zmierzające wytknięto: pouczanie ludu ustnie, lub za pomocą dziełek i pism o rolnictwie i przemyśle domowym, ułatwianie w nabywaniu maszyn i narzędzi rolniczych i wszystkich innych przedmiotów, potrzebnych do gospodarstwa, dalej zakładanie bibliotek, czytelni i sklepików po wsiach i miasteczkach, branie udziału w wystawach urządzanych przez Towarzystwa gospodarcze, odwiedzanie wzorowych gospodarstw i w ogóle wszystkie czynności, dążące do podniesienia dobrobytu i umoralnienia ludu.

Organizacya stowarzyszenia rozpoczyna się od kółek rolniczych, zawiązywanych po wsiach i miasteczkach przez posiadaczy gospodarstwa rolnego i osoby mające udział w pracy około tego gospodarstwa lub przemysłu domowego, naturalnie religii chrześciańskiej i nienagannego prowadzenia. W zawiązywaniu kółek mają udział i kontrolę powiatowi delegaci Towarzystwa, aby nie wcisnęły się tam żywioły destrukcyjne. Od takich członków kółek wymaga się przedewszystkiem życia moralnego i przykładnego, unikania pijaństwa i zbytkownych uczt weselnych, chrzestnych i pogrzebowych — jak wiadomo, wiodących ludność rolniczą do zubożenia. Na pociechę naszą przyznać musimy, że warunek ten wprowadzony został do statutu na wyraźne żądanie samych włościan, którzy czując nad sobą ciężar zwyczaju i opinii wiejskiej, radziby pod tym względem oprzeć się na zakazie paragrafu stowarzyszenia.

Kółka zawiązane w jednym powiecie, tworzą powiatowy zarząd z atrybucyami szerokiemi, i tylko pod względem ogólnej kontroli zostają pod zwierzchnictwem centralnego zarządu we Lwowie, skutkiem czego atrybucye delegatów przechodzą wtedy na zarząd powiatowy.

Przyjmując na razie formę zcentralizowanego na cały kraj zarządu, towarzystwo miało ten cel, aby wszelkie na tem polu działania odosobnione, czy stowarzyszeń tego rodzaju, czy też pojedynczych osób, poddać jednolitemu kierunkowi i kontroli, a powtóre, aby rozrządzając większemi środkami, skuteczniej popierać dzieło.

Nie omawiając bliższych szczegółów organizacyi towarzystwa, w statucie jasno i zrozumiale postawionych, z ogólnego już poglądu na cele i środki zrozumieć możemy, czego chce towarzystwo i do czego dąży.

Wobec powszechnego prądu, który od niejakiego czasu powstał u nas ku podniesieniu materyalnych interesów kraju i rozbudzenia żywszego tętna w ekonomicznem życiu, widzimy, iż nowe stowarzyszenie podjęło się niejako kolportażu prac innych czynników, działających w tym kierunku i postanowiło zejść najniżej, w bezpośrednie zetknięcie się z ostatnim, a raczej najpierwszym producentem.

Zapatrując się z tego punktu na program towarzystwa Kółek Rolniczych, przyznać musimy, że bardzo trafnie oceniło ono pozycyę dzisiejszą kraju, i postanowiło zapełnić lukę w przedsięwziętej pracy powszechnej i to najważniejszą lukę, od której właśnie powinna się była rozpocząć.

Któż nie zna, lub nie słyszał o zaniedbanym i rzecby można opłakanym stanie naszych gospodarstw włościańskich? W osadach leżących bliżej miast większych, lub mających przed oczami wzorowe gospodarstwa większe -- zaniedbanie to nie wydaje się tak rażącem jak w wioskach bardziej oddalonych od głównych centrów życia społecznego. Koleje żelazne, nauka, potrzeby nowe i forsowny zwrot ku podniesieniu produkcyjności ziemi, wywołały wszędzie zupełną reorganizacyę dawniejszych systemów gospodarowania, stwarzajac przemysł rolniczy. stanowiący dziś ważniejszą może dźwignią dobrobytu, niż same rolnictwo. Powstały wszędze specyalne szkoły i akademie rolnicze, powstały nowe odkrycia i wynalazki, melioracye gruntowe stały się zwykłą potrzebą gospodarstwa rolnego — wszędzie zapanował ruch, tylko włościanin nasz, nie postąpił ani kroku naprzód, a kto wie, czy się nie cofnął. Dawniej, przy stosunkach zależności od dworu, często musiał on przyjmować niektóre nowości w gospodarstwie swojem — dziś pod tym względem jest panem swej woli i niestety tej woli nie potrafił zużytkować na swoją korzyść. Uprawia ziemię niedbale. odwiecznemi narzędziami, sieje liche gatunki ziarna, których zbiór często samej pracy jego nie opłaci, hoduje gatunki i rasy bydła, koni, owiec lub trzody, które mu żadnej korzyści nie przynoszą i nędzny dają nawóz — więc w rezultacie musi być biedny, a każda nawet mniej dotkliwa klęska, prowadzi za sobą widmo głodu i wołanie o pomoc publiczną.

⁂ **Ankieta w sprawie podatku od spirytusu.** W ministerstwie skarbu rozpoczęły się dnia 4 b. m. obrady ankiety nad reformą podatku od spirytusu. Oprócz szefa sekcyi Baumgartnera i kilku funkcyonaryuszów rządowych, przybyło 21 zaproszonych znawców. Szef sekcyi, Baumgartner, powitał zebranych i wyjaśnił cel obrad, poczem sekretarz ministeryalny Pokorny odczytał umotywowane sprawozdanie rządowe, w którem powiedziano, że rząd chciałby na przyszłość pozyskać pewną rękojmię stałego podniesienia się dochodów z podatku gorzelnianego. Celem położenia tamy niepowodzeniom fiskalnym, ankieta zwołana przez rząd węgierski oświadczyła się za wprowadzeniem obowiązkowego opodatkowania produktu. Zwołana obecnie ankieta ma zbadać, w jaki sposób należałoby zaprowadzić reformy. Następnie odczytano pytania. Pierwsze pytanie brzmi: Jaki wpływ wywarło dotychczasowe nasze opodatkowanie gorzelni *a*) na korzystny pod względem ekonomicznym wybór i wyzyskanie materyałów użytych do pędzenia okowity; *b*) na ruch gorzelniany w ogóle i na koszta prowadzenia przemysłu gorzelnianego. W czasie dyskusyi nad tem pytaniem, pp. Mautner z Wiednia i Fritsche z Morawii oświadczyli się za obowiązkowym podatkiem od produktu, zaś inni eksperci za zatrzymaniem systemu ryczałtowego, z pewnemi jednak zastrzeżeniami. Baron Baum z Galicyi występował w obronie mniejszych gorzelni, twierdząc, że wielkie zakłady gorzelniane i rafinerye spirytusu, szkodzą rozwojowi gospodarstwa wiejskiego. Delegaci czescy, książę Lobkowitz i Brosche żądali opieki i umożliwienie bytu małym i wielkim gorzelniom. Delegat Jahn z Pragi wykazywał, że system ryczałtowy nie może być nazwany bezwzględnie racyonalnym; ze względu jednak na możność należytego wyzyskania i korzystnego wyboru surowych produktów należy oddać pierwszeństwo podatkowi od produktu. Przemysł wyrobu spirytusu w Przedlitawii znajduje się w takiem położeniu, że niemożna się spodziewać wielkich korzyści z zaprowadzenia nowych urządzeń, które wymagają kosztownych inwestycyj. Mowca dowodził dalej. że do upadku przemysłu rolniczego nie przyczynił się system podatkowy, lecz ciągłe kilkakrotne podwyższenie podatku i odmiany w opodatkowaniu. Referent przemawiając przeciw systemowi ryczałtowemu podniósł jako jeden z głównych zarzutów, że system ten wywołuje marnowanie surowych płodów. Inni mowcy baron Baum, Żeliński i Jahn dowodzili. że przy przerabianiu kukurydzy i melassy nie może być mowy o marnowaniu płodów surowych, gdyż fabryki, pracując w sposób racyonalny, pozwalają zacierowi wyfermentować podczas gdy przy kartoflach niewyzyskany ziemiak zużytkowuje się w braże.

Przy drugiem pytaniu, czy równomierność może być osiągniętą przez opodatkowanie produktu, oświadczyli delegaci czescy, że wobec warunków produkcyi pojedyńczych kategoryi nie może być mowa o równomiernem opodatkowaniu. Zawsze pewne kategorye będą mniej a inne bardziej obciążone. Przedstawiciel rządu, szef sekcyi Baumgartner wykazywał, że niemożebną jest rzeczą, aby zarząd finansowy wyrównywał różnice warunków produkcyi za pomocą pewnej formy podatkowej. P. Stonawski imieniem gorzelników szląskich żądał zatrzymania systemu ryczałtowego, podobnież p. Brosche, zaś p. Mautner surowo krytykował ten system opodatkowania. Na wniosek barona Bauma odroczono posiedzenie do d. 6 b. m.

OSTATNIA POCZTA

Na wczorajszem posiedzeniu Izby posłów Rady państwa wybrani zostali protokolistami dep. Dobler i Lobkowitz, a do komissyi budżetowej Czerkawski, Zotta i Tonkli. Projekty ustaw o poborze podatków do końca marca, o kredytach dodatkowych ministerstwa skarbu z roku 1882 przekazano komisyi budżetowej; projekt zaś ustawy w sprawie rozszerzenia mocy obowiązującej ustawy o kolejach lokalnych przekazano komisyi kolejowej.

Sprawozdawca hr. Belcredi rozpoczął dyskusyę generalną nad ustawą przemysłową. Położenie przemysłowców wymaga koniecznie uregulowania kwestyi przemysłowej. Mowca zaleca przejście do dyskusyi specyalnej.

Minister handlu br. Pino oświadcza po skreśleniu genezy przedłożonego projektu ustawodawczego, że rząd, przedkładając ten projekt, pragnie zadośćuczynić żądaniu stanu przemysłowego, który w korporacyach, stowarzyszeniach, Izbach handlowych, w dziennikach i na zjazdach przemysłowych domagał się zmiany ustawodawstwa. Pragnąc przyspieszyć wprowadzenie w życie ustawy przemysłowej, rząd przystąpił do wniosków komisyi. P. minister oświadcza, iż jest rzeczą pożądaną, aby te części ustawy przemysłowej, któremi komisya nie zajmowała się wcale, a zwłaszcza działy traktujące o robotnikach pomocniczych i kasach pomocniczych, jak najprędzej były załatwione (*Oklaski*). Ostatecznie będzie zrobionem to, czego oczekują i potrzebują koła interesowane (*Oklaski*).

Dep Matscheko oświadcza, iż sprawozdanie umotywowane przez referenta jest niedokładne i występuje przeciw obowiązkowi składania dowodów zdolności do prowadzenia rzemiosła, twierdząc, że upadek przemysłu nie ma swego źródła w wolności przemysłowej ale w coraz mniejszym odbycie i w braku szerokiej konsumcyi.

Dalszy ciąg posiedzenia streszcza depesza wiedeńska.

Wywód p. ministra skarbu, przy przedłożeniu preliminarza budżetowego na r. 1883, dobre w ogóle zrobił wrażenie Pesymiści — jak stwierdza *Presse* — przekonywują się, że widzieli wszystko dotychczas w zbyt czarnych kolorach, sangwinicy przechodzą do przeświadczenia, że zbyt optymistycznym oddawali się nadziejom, parlament zaś a z nim cała ludność mają przed sobą wierny obraz finansowego i ekonomicznego położenia państwa. P. minister dr. Dunajewski wystąpił obecnie już z trzeciem z rzędu *exposé*; przyjaciele zaś i przeciwnicy jego zmuszeni są przyznać, że ostatni wywód był najbardziej zajmujący i nadonioślejszy ze wszystkich dotychczasowych. P. minister rozwinął ze wszech miar zajmujące poglądy na obecne położenie, podał wielkiej doniosłości program akcyi w najbliższej przyszłości i wskazał drogi, prowadzące do urzeczywistnienia tego programu. Nawet ów niepoprawny, zgryźliwy i czepiający się wszelkich objawów naszego życia publicznego pesymizm zmuszony jest przyznać wobec wywodu p. ministra skarbu, że nasze położenie finansowe nie jest bynajmniej niepomyślne. że nasze ekonomiczne stosunki są zadawalniające, i że droga obrana dla przywrócenia równowagi w budżecie nie jest chybioną.

Program rządowy podany przez p. ministra Dunajewskiego rozwija się w podwójnym kierunku. Dąży on do podniesienia dochodów na drodze ciągłych reform podatkowch, a zarazem ma na celu skierowanie rozwoju ekonomicznego na zdrowe tory. Że podniesienie dochodów nie nastąpi kosztem uboższej ludności, widocznem to jest z przedłożeń. Za zasługę należy poczytać rządowi, że zabrał się szczerze do rozwiązania kwestyi socyalnej i w tym celu wniósł lub zapowiedział przedłożenia, któremi według zapewnienia p. minister skarbu oddawna się już zajmował.

Z wywodu ministeryalnego przekonywamy się, że niedobór zmniejsza się ciągle, dochody zaś zwiększają się w naturalnej proporcyi. Że położenie ekonomiczne jest zadowalniające, że w rozwoju ekonomicznym nie nastąpił zastój, dowodzi najlepiej wpływ podatków i innych skarbowych należytości, których zwyżka w pierwszych trzech kwartałach b. r. w porównaniu z rokiem zeszłym jest bardzo znaczną. Rewizya taryfy celnej osiągnęła zupełnie swój cel: przyczyniła się z jednej strony do podniesienia dochodów, z drugiej strony otoczyła nasz przemysł należną opieką, na której mu dawniej zbywało. Że zaś preliminowana zwyżka dochodów rzeczywiście została osiągnięta, najlepszym to to jest dowodem bezpodstawności zarzutów ze strony tych, którzy w rewizyi naszej taryfy celnej upatrywali niebezpieczny i zdrożny zamach na kieszenie uboższej ludności Polityka finansowa rządu może się pochlubić niezaprzeczonemi sukcesami. Umiała ona usunąć przeszkody, tamujące zrównoważenie dochodów z rozchodami i to z pomocą środków wróżących trwałe powodzenie. Spodziewać się też należy, że parlament zbada i w sposób zadawalniający załatwi przedłożone i przez p. ministra zapowiedziane projekta.

Według telegramów petersburskich sprawa tolerancyi starowierców w Rossyi stała się powodem nieporozumienia między hr. Tołstojem i Pobiedonoscowem, ten ostatni bowiem jest przeciwny równouprawnieniu sekciarzy.

Sąd wojenny w Odessie skazał niejakiego Hackera na 10 lat ciężkich robót w kopalniach za udział w towarzystwie, mającem na celu rozpowszechnianie zakazanych broszur.

Na onegdajszem posiedzeniu francuskiej rady ministrów oświadczył minister-prezydent Duclerc, że oczekiwać będzie nowych propozycyj angielskich w sprawie egipskiej, a mianowicie w kwestyi kompensaty dla Francyi za zniesienie kontroli egipskiej.

Izba deputowanych zajmowała się projektem ustawy upoważniającej rząd do zezwolenia na ponowne odroczenie reformy sądownictwa w Egipcie. Sprawozdawca żądał uznania tej ustawy za nagłą. Bonapartysta Dreolle przemawiał przeciw nagłości, ponieważ stan rzeczy w Egipcie zmienił się i Francya wobec protektoratu Anglji znalazła się w nowem położeniu, które wymaga prowadzenia układów z Anglją. Jurysdykcya francuska w Egipcie powinna jednak koniecznie być utrzymaną. Izba uznała nagłość i przyjęła ustawę bez dalszej dyskusyi a następnie za zgodą ministra wyznań uchwaliła 379 głosami przeciw 99 wykreślenie kredytu 100.000 fr. na wynagrodzenie dla kapelanów w szkołach normalnych i początkowych, oraz przyjęła cały budżet ministerstwa oświaty.

Według paryskiej *Liberté*, okręt *Flora* otrzymał rozkaz odpłynięcia do Madagaskaru.

Agitatorowie irlandzcy Davitt i Healy zostali wezwani do sądu, ażeby złożyli kaucyę, że nadal zachowają się spokojnie. Sprawa na ich prośbę została odroczoną na dziesięć dni.

Z Rzymu donoszą, że rossyjski minister spraw zagranicznych Giers, zabawi tam jeszcze do 12 b. m., a następnie odwiezie córkę swoją do Palermo.

W milicyi bułgarskiej przypadał w tych czasach awans 40 oficerów, którzy po wysłużeniu lat przepisanych mieli otrzymać stopnie kapitanów. Oświadczono im jednak, że przed nadaniem im tych stopni mają udać się do Rossyi dla dalszego wykształcenia, tymczasem zaś milicya zostawać będzie pod dowództwem oficerów rossyjskich Wielu oficerów bułgarskich zamierza w skutek tego rozporządzenia podać się do demisyi i wstąpić do służby wojskowej w wschodniej Rumelii.

Standard donosi z Kairu, że kedywa zawiadomiono. iż rząd angielski proponuje na dowódcę armii egipskiej generała Evelyna Wood.

Sprawozdanie o finansach Stanów Zjednoczonych przedłożone kongresowi wykazuje, że przewyżka dochodów po potrąceniu sumy potrzebnej na umorzenie długu państwa wynosi 76 miljonów. Minister wnosi zniesienie wszystkich ceł wewnętrznych, z wyjątkiem opłat od spirytualiów i tytoniu, oraz zaleca zniżenie cła od cukru, mączki cukrowej, wina, wełny, żelaza, stali tudzież od wyborów z tych materyałów a także od wyrobów jedwabnych i bawełnianych. Sprawozdanie komisyi taryfowej wnosi zniżenie ceł średnio o 25 prc., a od wielu artykułów o 40 do 50 prc.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 6 grudnia. W dalszym ciągu posiedzenia Izby deputowanych, minister handlu baron Pino wyjaśnił, iż wobec wniesionych przez referentów projektów różniących się od projektu rządowego, rząd zajął w pierwszej chwili stanowisko wyczekujące. Następnie wykazywał mowca sprzeczności zachodzące pomiędzy obu projektami. Rząd w swoim czasie podnosił w komisyi, że nie stoi na stanowisku bezwarunkowej wolności przemysłowej i spodziewał się, że przez spieszne załatwienie wniesionego projektu ustawy, będą mogły wejść prędko w życie korporacye przemysłowe i że na tej drodze wyjaśnią się zapatrywania. Nie przyszło jednak do tego, zwraca więc p. minister uwagę na powstały tymczasem silny ruch w klasie przemysłowej w całej monarchii. Zwracając baczną uwagę na ten ruch, rząd przyszedł do przekonania, że z pomiędzy wyrażonych życzeń wiele zasługuje na bezwarunkowe uwzględnienie, postanowił zatem przystąpić do poprawionego przez komisyę projektu i udzielić mu swego poparcia.

Dep. Adamek wita z radością przedłożenie, które ma ważny cel poprawienia losu robotników. Ubolewać należy nad tem, że podczas gdy lewica zajmowała się tylko bankami i kolejami żelaznemi, zamożny stan średni zniknął prawie zupełnie. Według mowcy, opinie zjazdów przemysłowych są cenniejsze, niż wota Izb handlowych, które reprezentują raczej wielki przemysł, niż drobne rękodzieła. Mowca spodziewa się, że komisya załatwi także bezzwłocznie dostarczony już przez rząd zaległy materyał, ażeby i socyalno-ekonomicznym potrzebom zadość uczynić. Wczorajszy wniosek lewicy dowodzi tylko, że stronnictwo to o wielu rzeczach zapomniało.

Dep. Sochor widzi w przedłożeniu przeskok bezpośredni od wolności przemysłowej do przymusu. Ze względu na sprzeczne uchwały zjazdów przemysłowych i robotniczych mowca jest zdania, że pożądaną byłaby szczegółowa ankieta.

Na tem zawieszono dyskusyę. Następne posiedzenie jutro.

Dep. Menger wniósł projekt ustawy o opodatkowaniu wędrownych handlów i wyprzedaży oraz o pociągnięciu do podatku zarobkowego kramarzy wędrownych.

Dep. Roser wnosi rezolucyę wzywającą rząd do przedłożenia specyalnej ustawy o środkach żywności.

Petersburg, 6 grudnia. Wielki ks. Włodzimierz powróciwszy do Petersburga, objął napowrót rozkazem dziennym z daty onegdajszej dowództwo gwardyi i zarząd petersburskiego okręgu wojennego.

Wydany został rozkaz carski, ażeby w d. 8 b. m. jako w dzień uroczystości św. Jerzego wszyscy obecni w stolicy kawalerowie orderu św. Jerzego, generalicya i korpus oficerów zebrali się w pałacu Zimowym na *Te Deum*.

Paryż, 6go grudnia. Ludwik Blanc umarł w Cannes.

Paryż, 6 grudnia. Izba deputowanych uchwaliła budżety ministerstw handlu i robót publicznych.

Dep. Marion uzasadniał swoją poprawkę, żądającą podwyższenia o 3 prc. podatku od majątku ruchomego, ażeby umożebnić uczynienie ulg rolnictwu. Minister Tirard przemawiał przeciw poprawce, wykazując, że w opłatach od cukru i wina poczyniono

ulgi, które wynoszą 150 milionów. Ulgi te wywołały teraz deficyt 82 milionów i są częściową przyczyną obecnego trudnego położenia. Przyjęcie poprawki stałoby się uciążliwem dla opodatkowanego kapitału i wypłoszyłoby z Francyi kapitały obce. Dyskusyę odroczono do jutra.

Berlin, 7 grudnia. (*Tel. pryw.*) Parlamentowi niemieckiemu przedłożono zwykły memoryał o wykonaniu ustawy o socyalistach. W piśmie tem wykazano, że agitacya trwa dalej, i że nadzieja, iż ruch socyalistyczny zmniejszy się przez przyjęcie polityki reform socyalistycznych, okazała się zwodniczą.

Petersburg, 7 grudnia. Według *Gołosu* ministerstwo marynarki żąda wyasygnowania $5^1/_2$ milj. rsr. na budowę czterech nowych okrętów wojennych, z których dwa służyć mają dla morza Bałtyckiego a dwa dla morza Czarnego.

Car znajdować się będzie w d. 9 b. m. na nabożeństwie z powodu 50-letniego jubileuszu sztabu generalnego.

Petersburg, 7 grudnia. (*Tel pr.*) Katkow w artykule zwróconym przeciw dziennikom petersburskim, oraz przeciw bankom i bankierom rossyjskim, dowodzi, że dzisiejsza polityka finansowa rossyjska jest antinarodową, gdyż przez zaciąganie pożyczek za granicą wydaje Rossyę w ręce spekulantów zagranicznych. Nie wysokość długu państwa stawia Rossyę na krawędzi finansowej przepaści, lecz polityka finansowa, jakiej Rossya się trzyma. Jak w roku 1877 firmy angielskie, tak teraz niemieckie podkopują finanse rossyjskie.

Paryż, 7 grudnia. (*Tel. pryw.*) Woda na Sekwanie przybrała do $6^1/_2$ metra wysokości i według urzędowych doniesień ciągle jeszcze przybiera. Nawet Pola Elizejskie zagrożone są wylewem. W okolicy woda zalała wiele will i niższe części gmin nad brzegiem rzeki położonych. Wszystkie wyspy na Sekwanie znajdują się pod wodą.

Konstantynopol, 7 grudnia. Sułtan ratyfikował konwencyę austryacko-turecką w przedmiocie komunikacyi telegraficznej przez Bośnię.

Londyn, 7 grudnia. Teatr Alhambra spalił się w czoraj zupełnie, po ukończeniu przedstawienia.

Nowy Jork, 7 grudnia. Przejście Wenery przez tarczę słońca widzialne było we wszystkich częściach kraju. Lekkie chmury utrudniały naukowe spostrzeżenia. Zadawalniające rezultaty otrzymał uniwersytet w Harvard, dość pomyślnie wypadły dostrzeżenia obserwatoryum waszyngtońskiego, w którem zdejmowano także fotograficzne obrazy fenomenu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 grudnia 1882, godzina 1 min. 45. Losy kredytowe 174·75, Węg. akcye kredyt. 283·—, Akcye anglo-austr. 121·25, Akcye banku Union 115·—, Akcye kolei Karola Ludwika 305·—, Akcye kolei północnej 270·—, Akcye kolei południowej 138·50, Akcye kolei Alföld. 166·50. Akcye kolei Elżbiety 208·75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 167·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 159·50, Wiedeńskie losy 124·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 93·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 97·50, Losy regulacyi Cisy 108·75. Losy tureckie 25·50, Węgierska renta —·—, Akcye banku związkowego 109·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·16·85, Węgierskie losy 116·75, Marka niemiecka —.—, Usposobienie słabe.

Wiedeń, 6 grudnia 1882, godzina 5 min. 35. Akcye kredytowe 289·70, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 303·75, Południowa —·—, Renta papierowa 76·55, Galicyjskie listy zastawne 101·40, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·75, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor $9·47^1/_2$, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 7 grudnia 1882, godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 290·40, Anglo-Austr. 120·50, Unionbank 114·90, Kolej Karola Ludw. 304·—, Południowa 137·50, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor $9·47·^1/_2$. Rubel papierowy $1·16·^1/_2$. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 6 grudnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 9·75 do 10·50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·75 do 32·— zł. Buda-Peszt: Przenica 100 kilogr. (na jesień) 9.45 do 9·47 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13·12 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 174·75 m., żyto —·— m., spiritus 52·10, olej rzepakowy 64·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 60·— fr., olej rzepakowy 85·— fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 7 grudnia 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 725.6mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 0.9°C. Psychrometr wilgotny — 0.6°C. Prężność pary 4.6mm. Wilgoć 94%. Zachmurzenie 10. Wiatr NE1. Ozon 8.

Temperatura powietrza — 0.7°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 751.4mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 7 grudnia 1882 r.

Hotel George'a

Pp. S. hr. Tarnawski z Sniatynki. Dr. Salzberg z Wiednia. E. Leo z Wiednia. W. Skibniewska z Rossyi.

Hotel Europejski.

Pp. B. Bielański z Krasnego. T. Gumiński z Zabcza. F. Roll z Bawaryi. S. Wetterchneider z Węgier.

Hotel Langa.

Pp. L. Rychlicki z Nowoszyc. A Bogosz z Borysławia. H. Robinsohn z Wiednia. L. Laufer z Berna.

Hotel Warszawski.

Pp A. Rodecki z Olpiny A. hr. Zamojska z Wiednia.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. T. Domaradzki na W łyń. M. Skawiński do Krakowa. W. Herman do Żukowa. S. Jabłonowski do Zagwożdzca K. Skrzyński do Krosna. J. Komarnicki do Pobocza, K. Petrowicz do Wołostkowa. E. br Hagen do Wielkich óczy

---

Pociągi kolejowe.

(podług zegaru lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 4 min. 5 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 13 rano i o godz. 3 min 39 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min 50 rano i o godz 4 min. 12 po południu pociąg mięszany.

c Stanisławowa: na **Stryj,** rano o godz. 8 min 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 20 przed południem mięszany.

Odchodzą ze Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego)

Do Stanisławowa: na **Stryj,** rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przepółnocą pociąg pospieszny, o godz. 4 min 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 30 po południu i o godz. 10 min. 33 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 52 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mięszany.

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł, półrocznie 2 zł ćwierćrocznie 1 zł.,

---

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 6 grudnia 1882.

		płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
		waluta austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	bez kupona	304	50	307	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.		166	50	169	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.		303	—	308	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.		247	—	252	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	97	75	99	—
„ „ „ 4 pr. w. a.		90	—	91	75
„ „ „ 5 pr. okresowe		97	75	99	—
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los $41^1/_2$ l.		86	60	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		100	75	101	75
„ „ „ 5 pr. w. a.		97	50	98	50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		100	50	101	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.		100	50	102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.		93	50	95	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		97	40	98	70
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa		19	50	21	50
„ Stanisławowa		23	50	25	50
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	54	5	64
Dukat cesarski		5	56	5	66
Napoleondor		9	43	9	53
Półimperyał		9	72	9	82
Rubel rossyjski srebrny		1	52	1	62
„ „ papierowy		1	16—	1	18—
100 marek niemieckich		58	10	58	75
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 4 grudnia 1882

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.70	76.85
luty-sierpień	76.70	76.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.25	77.40
kwiecień-październik	77.45	77.60
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	117.75	118.50
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	129.75	130.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.75	136.25
„ „ 1864 po 100 zł.	170.—	170.[illegible]0
„ „ 1864 po 50 zł.	169.—	1[illegible]0.
Renty Com. po 42 lir austr.	40.—	42.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	145.—	146.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 188[illegible] 5 pr.	—.	— —
Renta papierowa 5% z r. 1881	91.40	91.55
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94.60	94.80
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	98.—	100.—
Galicyi	97.50	98.50
Niższej Austryi	105.50	107.—
Siedmiogrodu	97.75	98.25
Węgier	98.50	99.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	121 75	122.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	293.—	293.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	840.—	850.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	— —
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	8?7.—	829.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	575.—	577.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	209.—	209.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2695.—	2700.—
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	306.—	306.50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	167.25	167.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	344.75	345.25
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	138.75	139.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	159.—	159.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	98.90	99.15
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.75	100.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.75	90.—
„ „ „ „ po 5 proct.	97.?5	97.75
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	97.25	97.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.40	101.80
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	100.75	101.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ proc.	100.75	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.90	94.10
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.25	94.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.—	105.50
„ po 100 zł. w. a.	102.—	102.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ pr.	99.25	99.50
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	92.70	93.10
z r. 1867	99.25	99.75
z r. 1868	94.50	95.—
z r. 1872	—.—	94.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	93.50	93.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	174.50	175.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.75	38.50
Tow żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.—	108.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	20.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23 50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	39.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	34.75	35.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.75	19.25
Salma po 40 zł. m. k.	51.50	52.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.50	47.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.25	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	64.—	65.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	26.75	27.25
Windischgratza po 20 zł. m. k.	37 —	38.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.—	119.30
Paryż za 100 fr.	47.20.—	47.25.—

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.64.—	5.66.—
„ pełnej wagi	5.63.—	5.65.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.47.50	9.48.—
Rossyjski imperyał	9.74.—	9.76 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 6 grudnia 1882

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	65
„ „ „ w srebrze	77	25
Renta w złocie	94	35
5% austr. renta marcowa	91	45
Akcye banku wiedeńskiego	826	—
„ „ kredytowego	292	40
Londyn	118	45
Srebro	—	—
Napoleondor	9	47
Dukat cesarski men.	5	64
100 marek niemieckich	58	35

DZIENNIK URZĘDOWY.

Wyroki prasowe.

L. 19844. (8056)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. 489 i 493 pk. §. i 37 up. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 22 czasopisma „Batkiwszczyna" z dnia 16/4 listopada 1882 pod napisem: „Hospodarska krajewa" w ustępach od słów: „A najbilszyj hospodar" do słów: „Hospodarci krajewoj" i od słów: „Boimo sia duże" do słów „w waszych rukach" i pod tytułem: „Sprawy potoczni" w ustępach od słów: Otżeż teper" do słów „polszczenie Rusy" i od słów: „Nema szczo kazaty" do słów: „burs wpakowaty" zawiera znamiona występku z §§. 300 i 302 uk zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wybronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony

Lwów, dnia 20 listopada 1882.

L. 20072. (8036)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 pk. i §. 37 up. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 6 czasopisma „Narodnaja wola socyalno rewulucy onnoje obożrinie" dnia 23 października 1882 pod napisem: „Wnutrenneje obożrinie" w trzecim ustępie zawiera znamiona występku z §. 305 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 23 listopada 1882.

Konkursa.

L. 20121. (8245 1—3)

Przy sądach powiatowych w Radłowie, Dobczycach, Starym Sączu i Leżajsku systemizowane zostały posady kancelistów do prowadzenia ksiąg gruntowych z roczną płacą 600 zł., dodatkiem aktywalnym 120 i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inne przy sądach powiatowych opróżnić się mogące posady kancelistów w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 D. p. p ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 10 grudnia 1882, a to o posady w Radłowie i Dobczycach do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie, o posadę w Starym Sączu do Prezydyum sądu obwodowego w Nowym Sączu a o posadę w Leżajsku do Prezydyum sądu obwodowego w Rzeszowie.

Sąd krajowy wyższy
Kraków, 29 listopada 1882.

Upadłości.

L 25759. (8210 3—3)

Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p.p. położony majątek Jakóba Kellnera przedsiębiorcy i dzierzawcy restauracyi na dworcu kolejowym w Gródku.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy c. k. sądu krajowego Budzynowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dr. Gottlieba, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 14 grudnia 1883 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 31 stycznia 1882 i podać ją na terminie na dzień 14 lutego 1883, godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posia dające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Lwów, dnia 29 listopada 1882.

L. 37383. (8211 3—3)

C. k sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że likwidacya wierzytelności dodatkowo zgłoszonych do masy rozbiorowej Manesa Bernsteina tudzież zbadanie rachunków przez tymczasowego zarządcę masy adw. Dr. Berlinera złożonych odbędzie się na dniu 28 grudnia 1882 o godzinie 10 przed południem do której to likwidacyi wszystkich wierzycieli rzeczonej masy rozbiorowej się wzywa

Lwów, dnia 22 listopada 18~2.
Radca c. k. sądu krajowego jako komisarz konkursowy
M u t z

L. 87 Dz. (8257)

Oznajmiam wszystkim wierzycielom upadłości Wolfa Smotrycza, że przedłożony plan pierwszego i ostatecznego podziału funduszów między wierzycieli u podpisanego przejrzeć lub odpisać i zarzuty najdalej do 13 grudnia 1882 ustnie lub pisemnie wnieść mogą.

Zarazem wyznaczonym zostaje termin do rozprawy nad zarzutami i ustalenia rozdziału na dzień 14 grudnia 1882, godzinę 10tą przed południem.

Borszczów, 30 listopada 1882.
Teofil Wolski komisarz konkursowy

L. 46081. (8216)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Pinkasa Brauna, że termin do likwidowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności oraz do powzięcia postanowienia co do sposobu zrealizowania nieściągniętych dotąd wierzytelności tej masy rozbiorowej na 10 stycznia 1883 o godzinie 10 przed południem w biurze II c. k. sądu krajowego, ustanowionym został na który pp wierzycieli zawzywam.

Lwów, dnia 23 listopada 1882.
Komisarz konkursowy
C. k. radca sądu krajowego
Łopuszański.

Licytacye.

L. 152. (8159 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 44 zł. 60 ct. w. a. z pn odbędzie się w tutejszym sądzie 28 grudnia 1882, 25 stycznia i 1 marca 1883 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności pod Nk 139 subrep. 9 w Myscowy, Piotra i Tanki Beskiduiaków własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 250 zł. Zakład 25 zł. w. a.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Dukla, dnia 6 września 1882.

L. 3762. (8142 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 250 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konsk. 64 subrep. 103 w Hołyniu położonej, dłużnika Matija Kaczaka własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 15 grudnia 1882, 15 stycznia i 19 lutego 1883 każdym razem o godz 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 250 zł. a. w. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Rożniatów, 20 listopada 1882.

L. 153. (8160 3—3)

Podaje się do wiadomości, że 21 grudnia, 25 stycznia i 22 lutego 1883 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się tutaj licytacyjna sprzedaż realności pod l. 9 subrep 32 w Tylawie, Jana Jodłowskiego własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego pto 89 zł. 19 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 300 zł.
Zakład 30 zł. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Dukla, 30 sierpnia 1882.

L. 4599. (8189 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, odnośnie do tutejszo-sądowego edyktu z dnia 31 marca 1882 l. 1812 iż w sprawie egzekucyjnej dyrekcyi Zakładu kred. włośc. we Lwowie przeciw Wasylowi Pyciak pto 89 zł 19 ct. a. w. z pn. realność dłużnika pod Nr. 1 rep. 51 w Dniestrzyku dubowym, po złożeniu 5 prc. wadyum z wartości szacunkowej 400 zł. a. w., za jakąkolwiekbądź cenę w sądzie tutejszym dnia 13 grudnia 1882 o godz. 9 przed południem sprzedaną zostanie.

Turka, dnia 30 września 1882.

L. 5032. (8188 3—3)

C k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia, niniejszem, odnośnie do tutejszo-sądowego edyktu z dnia 31 grudnia 1881 l. 9441 iż na zaspokojenie pretensyi dyrekcyi Zakładu kred. włośc. we Lwowie przeciw Dmytrowi Terów pto 93 zł. 76 ct. a. w. z pn. realność egzekuta pod Nr. 32 rep. 183 w Jabłonce wyżnej, na czwartym terminie w sądzie tutejszym dnia 20 grudnia 1882 o godz. 9 przed południem, po złożeniu wadyum 5 prc. w wartości szacunkdwej 200 zł. za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Turka, dnia 4 października 1882.

L. 4857. (8204 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 150 złr. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 14 grudnia 1882, 11 stycznia i 15 lutego 1883 zawsze o godz. 10 rano licytacya realności pod Nk 41 sub. rep. 32 w Iwli, Karola i Błażeja Mącidymów własnej, ciała tabularnego niestanowiącej

Cena wywołania 250 zł.
Zakład 25 zł. w. a.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania mozna przejrzeć w registraturze

C. k sąd powiatowy.
Dukla, 31 sierpnia 1882.

L. 6853. (8229 1—3)

Sąd miejsko-delegowany Rzeszowski ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Izaaka Holloszyca w kwocie 96 zł z pn. odbędzie się w dniach: 1 lutego, 8 marca i 12 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem, w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 94 w Staromieściu położonej, według wyk. hip. l. 97 gminy Staromieście dłużnika Franciszka Wróbla własnej, protokołem z dnia 5 sierpnia 1881 uchwałą z dnia 17 września 1881 l 8986 przyjętym, na 885 zł. 57 ct. oszacowanej, w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 89 zł. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, 27 listopada 1882.

L. 2468. (8262 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Mojżesza Jakobsohna w kwocie 27 złr. a. w. z pn. od Jana i Agnieszki Traczyków należącej, odbędzie się w dniach 19go grudnia 1882, 16 stycznia i 19 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w lokalu sądowym publiczna licytacya 4 parcel gruntu w roli Traczykowej pod l. 26 w Osielcu położonych, dłużników Jana i Agnieszki Traczyków własnych.

Cena wywołania wynosi 28 złr. a. w.
Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Jordanów, dnia 24 czerwca 1882.

L. 6867. (8221 1—3)

C k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Ilkowi czyli Oleksie i Pelagii Kociubom o 78 złr. 90 ct. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w Sanoku publiczna sprzedaż realności pod l. k. 59 w Trepczy położonej, wykazem hipotecznym l. 80 objętej, wedle karty własności B. lp. 1 dłużnika Oleksy Kociuba własnej, w dniach 20 grudnia 1882 19 stycznia i 21 lutego 1883 zawsze o godzinie 9 rano.

Cena wywołania 250 zł.
Wadyum 25 złr. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest dr Iskrzycki, adwokat w Sanoku

Bliższe warunki, wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w sądzie.

Sanok dnia 30 września 1882.

L. 2556 (8261 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Mojżesza Jakobsohna w kwocie 16 zł. a. w. z pn. od Józefa Szczęchala się należącej odbędzie się w dniach 18 grudnia 18~2, 15go stycznia i 15 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w lokalu sądowym publiczna licytacya 2 parcel gruntu do 1/24 części roli Laskowski pod l. 13 w Wieprzu położonych, dłużnika Józefa Szczęchela własnych

Cena wywołania wynosi 60 złr. a. w.
Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków licytacyjnych, oraz akt zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tut. sądowej registraturze

C k sąd powiatowy
Jordanów, dnia 24 czerwca 1882.

L. 391. (8260 1—3)

W dniach 12 grudnia 1882, 22 stycznia i 26 lutego 1883 o godz. 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności gruntowej, nietabularnej Markusa Holza własnej, pod l. 95 w Nowosiółkach położonej, celem zaspokojenia sumy 150 zł. z pn. na rzecz Salamona Waksmana.

Cena wywołania 372 zł. w. a.
Wadyum 37 zł. 20 ct.

Przy trzecim terminie realność także niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Resztę warunków w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Jaworów 6 maja 1882.

L 6433. (8250 1—3)

Dnia 9 stycznia, 6 lutego i 6 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności l k. 158 wykazu hip 147 księgi gruntowej gminy Gnojnik objętej, Jędrzeja i Katarzyny Migdów własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia 100 złr.

Cena szacunkowa 170 złr.
Wadyum 17 złr.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych dnia 6 marca 1883 o godz. 4 po połud

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze

C. k. sąd powiatowy
Brzesko, dnia 19 września 1882.

L. 6435. (8254 1—3)

Dnia 9 stycznia, 6 lutego i 6go marca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności l. k. 209 w Tymowy, wykazem hipotecznym 147 księgi gruntowej gminy Tymowy objętej, Andrzeja Nastołka własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia 200 zł

Cena szacunkowa 760 złr.
Wadyum 76 zł.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych dnia 6 marca 1883 o godz. 4 po połud

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze

C k. sąd powiatowy
Brzesko, dnia 19 września 1882.

L 6434. (8255 1—3)

Dnia 9 stycznia, 6 lutego i 6go marca 1883 każpym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności l. 133 w Iwkowej, wykazem hipotecznym 133 księgi gruntowej gminy Iwkowa objętej Józefa Jukowskiego własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia 150 zł.

Cena szacunkowa pierwszej realności 200 złr. z drugiej 250 złr.
Wadyum 10 prc. ceny szacunkowej.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych dnia 6 marca 1883 o godzinie 4 po połud

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registrkturze.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 19 września 1882.

L. 6434. (8256 1—3)

Dnia 9 stycznia, 6 lutego i 6go marca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności 133 w Iwkowej wykazem hipotecznym 133 księgi gruntowej gminy Iwkowa objętej i realności l. k 15 w Iwkowej wykazem hipotecznym 15 księgi gruntowej gminy Iwkowa objętej, Józefa Jukowskiego własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia 150 zł.

Cena szacunkowa pierwszej realności 200 zł. a drugiej 250 złr

Wadyum 10 prc. ceny szacunkowej.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych dnia 6 marca 1883 o godz 4 po południu.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko dnia 19 września 18~2.

Z. 24439. (8181 1—3)

Behufs Hereinbringung der Forderung der k. k. priv. österr. Hypoth. kenbank per 2723 fl 47 kr. öst W sammt 6 prc Zinsen vom 1 November 1879 und den bereits zuerkannten Executionskosten per 30 fl. 60 kr. ö. W. werden zur executiven Feilbietung der in Krakau Stadtheil I Nr 25 (früher Nr. 354 Gemd. II) gelegenen laut Hauptbuch Gm. III vol. nov. 3 pag. 583 n. 5 über der Johanna Großmann gehörigen Realität neue drei Termine auf den 30 Jänner, den 6 März und den 3 April 1883 jedesmal um 10 Uhr Vorm im Gebäude des k. k Landesgerichtes bestimmt.

Der Ausrufspreis beträgt 11608 fl, unter welchem die Realität bei obigen drei Terminen nicht hintangegeben werden wird.

Das Vadium beträgt 1160 fl.

Die übrigen Lizitationsbedingungen, sowie der Grundbuchsauszug können in der Registratur eingesehen werden.

Krakau, am 17 November 1882.

Z. 11366. (8226 1—3)

Von Seiten des k. k. Kreisgerichtes in Kolomea wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der durch Jakob Celluer ersiegten Forderung pr. 1110 fl. ö. W. sammt NG die öffentliche executive Veräußerung der dem Schuldner Basil Ciesielski eigenthümlichen, zu Kolomea, Kutty'er Vorstadt gelegenen Realität CN. 104 und Nr. top. 455/596 und 597 dann des vierten Theiles der Realitäten CN. 68 und Nr. top. 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1942, 1951 und 1952 bewilligt, und hiezu ein einziger Termin auf den 15 Jänner 1883 9 Uhr Vormittags hg im Bureau IV bestimmt wurde, an welchem Termine die zu veräußernden Realitäten auch unter dem Schätzungswerthe um welchen immer Preis veräußert werden.

Zum Ausrufspreise wird für die Realität CN. 104 der gerichtlich ermittelte Werth mit 2880 fl, und für den vierten Theil der Realität CN. 68 mit 2403 fl. 9 kr. angenommen.

Das Vadium beträgt 5 prc der Ausrufspreise.

Für die unbekannten Orts wohnenden Gläubiger und diejenigen, welche nach dem 2 August 1881 das Pfandrecht auf den zu veräußernden Realitäten erwirkt haben, wurde zum Kurator Adv. Dr. Rasch bestellt.

Die anderen Feilbietungsbedingnisse können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Kolomea, 26 Oktober 1882.

Licytacye.

L. 151. (8158 1—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 137 zł. 27 ct. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 28 grudnia 1882, 25 stycznia i 1 marca 1883 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności pod Nk 11 subrep. 23 w Chyrowy Jana Pela własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.
Cena wywołania 300 zł. Zakład 30 zł. a. w.
Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Dukla, 6 września 1882.

L. 1473. (8224 1—3)
Na dniu 25 stycznia, 15 lutego i 16 marca 1883, każdym razem o godzinie 11 rano odbędzie się tu w sądzie celem ściągnięcia, przez Arona Szymona Weissberga przeciw masie spadkowej ś. p. Oleksy Proniuka, wywalczonej kwoty 18 zł 80 ct. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż niwy ornej zwanej „Stawisko" do realności włościańskiej pod lk. 18 w Krechowie należącej, w powiecie Żydaczowskim położonej.
Cena wywołania 300 zł. a. w. Wadyum 30 zł. a. w.
Resztę warunków można tu w sądzie przejrzeć.
Z c. k. sądu powiatowego.
Żurawno, 30 sierpnia 1882.

L. 5409. (8198 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Wieliczce podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 438 zł. 17 ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 24 stycznia, 21 lutego, 28 marca 1883 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 15 w Czarnochowicach położonej, dłużnika Antoniego Szydłaka własnej.
Zakład wynosi 200 zł. Cena wywołania 2000 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tu-sądowej registraturze.
Wieliczka, dnia 18 listopada 1882.

L. 783. (8162 1—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 84 zł. 24 ct. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności pod l. kons. 104 subrep. 9 w Myscowy, spadkobierców Matija Orszaka własnej, 28 grudnia 1882, 1 lutego i 1 marca 1883 zawsze o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 200 zł. Zakład 20 zł. a. w.
Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w egistraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Dukla, dnia 30 sierpnia 1882.

L. 145. (8155 1—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 294 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie 21 grudnia 1882, 18 stycznia i 22 lutego 1883 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności pod Nk. 24 w Iwli, Józefa Muchy własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.
Cena wywołania 800 zł. Zakład 80 zł. a. w.
Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Dukla, 6 września 1882.

L. 165. (8200 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 300 zł., a względnie niespłaconej jeszcze reszty 101 zł. 1 ct., odbędzie się na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie, w 3 terminach dnia 8 stycznia, 12 lutego i 12 marca 1883 każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa licytacya gospodarstwa pod lk. 20 w Dziewinie, powiecie bocheńskim położonego, do masy spadkowej Wojciecha Adamskiego należącego, ciała hipotecznego niestanowiącego.
Cena wywołania wynosi 800 zł., a wadyum 80 zł.
Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków są w tutejszej registraturze do przejrzenia wyłożone.
Bochnia, dnia 29 września 1882.

L. 1875. (8232 1—3)
Sieniawski c. k. sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie należytości Wolfa Karpfa w kwocie 90 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem przymusowa licytacya gospodarstwa pod N. 24 w Woli pełkińskiej w powiecie sądowym Sieniawskim w starostwie Jarosławskiem położonego Jakóba Machały własnego, ciała tabularnego niestanowiącego na dniu 8 lutego i 8 marca 1883 o 10 godz. rano tylko za cenę szacunkową 317 zł. lub wyżej, zaś na dniu 12go kwietnia 1883 i niżej ceny szacunkowej.
Wadyum wynosi 32 zł.
Bliższe warunki i protokół opisania i oszacowania można w registraturze przejrzeć.
Sieniawa, 30 września 1882.

L. 4281. (8207 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 2287 zł. 68 ct. z pn. odbędzie się w dwóch terminach a to 11 stycznia i 12 lutego 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem, publiczny przymusowy przetarg realności pod l. 798|a w Pniowie położonej, dłużnika Jana Chomiaka własnej.
Cenę wywołania stanowi kwota 4500 złr. w. a.
Wadyum wynosi 450 zł.
Bliższe warunki jak i protokół opisania mogą być w registraturze sądowej przejrzane.
C. k. sąd powiatowy
Nadwórna 9 sierpnia 1882.

L. 1459. (8201 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 150 zł w. a, a względnie niespłaconej jeszcze reszty 83 zł. 19 ct. w. a. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, w tutejszym sądzie w trzech terminach, dnia 8go stycznia, 12 lutego i 12go marca 1883 r. każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż realności dłużnika Jędrzeja Budysia pod l. cz. kon. w Łazach w powiecie Bocheńskim położonej, wyk. hip. l. 18 objętej.
Cena wywołania wynosi 1650 złr., a zakład 165 złr.
Protokół zastawniczego opisania, wyciąg hipoteczny i reszta warunków są do przejrzenia w tutejszej registraturze wyłożone.
Bochnia dnia 29 września 1882.

L. 5293. (8237 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie celem zaspokojenia wierzytelności Anny Doleżal jako prawonabywczyni Wolfa Adwokata w kwocie 392 zł. 98 ct. a. w. z odsetkami po 6 prc. od dnia 16 października 1877 i kosztami rozpisuje niniejszem ponowną przymusową sprzedaż 5|12 i 2|12 części realności pod l. 140|64 w Rzeszowie położonej, własnością Walentego Czaczyńskiego będących, która to sprzedaż w tutejszym sądzie obwodowym w dwóch terminach t. j. dnia 18 stycznia 1883 i dnia 1 marca 1883 każdym razem o godzinie 10tej z rana według warunków następujących przedsięwziętą będzie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową sprzedać się mających części tej realności w kwocie 903 zł. a. w., niżej której to ceny części wyż wyrażone na owych dwóch terminach sprzedane nie zostaną.
2. Każdy chęć kupna mający winien jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisarza licytacyjnego tytułem wadyum 10 prc ceny szacunkowej t. j kwotę 90 zł. 30 ct. a. w. w gotówce lub w odpowiednich publicznych papierach wartościowych, których wartość przyjętą będzie wedle kursu umieszczonego dnia poprzedniego w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".
3. Po ukończeniu licytacyi zostanie wadyum nowo nabywcy w depozycie sądowym przechowane, innym zaś licytantom bezzwłocznie zwrócone.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się proszącego i dłużnika Walentego Czaczyńskiego, dalej wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu znaiomych do rąk własnych, zaś wierzyciela Antoniego Oberlendera z miejsca pobytu niewiadomego, równie tych wierzycieli, którzyby z swojemi prawami później zaintabulowani zostali, lub którymby uchwała ta, lub późniejsze doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego kuratora p. adw Kopla, któremu p. adw. Bindera na substytuta dodaje się.
Rzeszów. 9 listopada 1882.

L. 146. (8156 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Dukli podaje do wiadomości, że 14 grudnia 1882, 11 stycznia i 15 lutego 1883 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się licytacyjna sprzedaż realności pod l. 65 subrep. 12 w Chyrowie, ciała hipotecznego niestanowiącej, Audryja Zubala, Pawła i Anastazyi Pyszników własnej.
Cena wywołania 500 zł. Zakład 50 zł. a. w.
Resztę warunków można w registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy.
Dukla, dnia 30 sierpnia 1882.

L. 3816. (8219 2—3)
C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że celem wydobycia kwoty 20 zł. z pn przez Jana Strusa przeciw Onufremu Dańczukowi wywalczonej, w dniu 14 grudnia 1882, 25 stycznia i 1 marca 1883 zawsze o godz. 10 przed południem publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 87 w Puławach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a Onufrego Dańczuka własnej w tutejszym sądzie się odbędzie.
Cena wywołania wynosi 120 zł., a wadyum 12 zł.
Na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie realność ta tylko za lub wyżej, a na ostatnim terminie i niżej tej ceny wywołania.
Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych wolno przeglądnąć w registraturze, kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Iwan Chomik z Puław.
C. k. sąd powiatowy,
Bukowsko, 27 listopada 1882.

Zl. 8805. (8231 2—3)
Vom k. k. Bezirksgerichte zu Kałusz wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung des Leib Spindel u. Genossen im Betrage von 190 fl. 56 kr. ö. W. s. N. G. wird beim k. k. Bezirksgerichte in Kałusz die executive öffentliche Feilbietung der sub CN. 90 in Dołhe Kałuszer Bezirkes gelegenen, keinen Grundbuchskörper bildenden, zu der Nachlaßmasse nach Hersch Mendel Kleiner gehörigen Realität auf Kosten und Gefahr des vertragsbrüchigen Chaim Isaak Kleiner am 6 December 1882 um 10 Uhr Vm. mit dem wird vorgenommen werden, daß diese Realität um den Schätzungs- und Ausrufspreis von 235 fl. ö. W. und im Falle als dieser nicht erzielt werden sollte, auch unter demselben an den Meistbietenden wird hintangegeben werden.
Das Vadium beträgt 23 fl.
Das Protokoll über die pfandweise Beschreibung und Abschätzung, so wie die sonstigen Feilbiethungsbedingnisse können in der hg. Registratur eingesehen werden.
K. k. Bezirksgericht.
Kałusz, 27 September 1882.

L. 5576. (8223 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Tłustem wiadomo czyni, że na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 16 rat po 48 zł. z procentem po 10 prc. od dnia 2 lutego 1876 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym, dalej kapitału w kwocie 323 zł. 78 ct. w. a. z procentem po 10 prc. łącznie z assekuracyą po 2 prc. od dnia 2 lutego 1881 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym i kosztów egzekucyjnych odbędzia się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 101 i 191 w miasteczku Tłustem położonej, wedle wyciągu tabularnego jak libr inst. tom II pag. 290, 291, poz. 262 Władysława Jastrzębskiego własnej, w tutejszym zabudowaniu sądowem w trzech terminach na dniu 19 grudnia 1882, 22 stycznia i 18 lutego 1883 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej, na trzecim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cenę wywołania stanowi 1500 zł. Wadyum stanowi 150 zł.
Dla niewiadomych wierzycieli i dla tych wierzycieli, którymby uchwała niniejsza przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobę Feliksa Blumieza w Tłustem.
Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny w tu-sądowej registraturze do przejrzenia.
Z c. k. sądu powiatowego.
Tłuste, dnia 2 listopada 1882.

L. 4242. (8186 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie resztującej pretensyi komisyi pożyczkowej powiatu Turczańskiego przeciw Janowi Wyszotrawce pto 30 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 31 października, 30 listopada i 30 grudnia 1882 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 28 w Mielnicznem położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach takowa tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim także poniżej tejże sprzedaną zostanie.
Cena wywołania 390 złr.
Wadyum 39 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.
Turka dnia 4 września 1882.

L. 5228. (8190 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi komisyi pożyczkowej powiatu Turczańskiego przeciw Dankowi Fedoryk w kwocie 66 zł a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 30 października, 30 listopada i 30 grudnia 1882 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 127 w Michnowcu położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach takowa tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim także poniżej tejże sprzedaną zostanie.
Cena wywołania 600 złr.
Wadyum 60 złr.
Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.
Turka dnia 4 września 1882.

L. 4243 (8187 2—3)
W dniach 30 października, 30 listopada, 30 grudnia 1882 odbędzie się ponowna przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod l. k. 121 w Michnowcu położonej, dłużniczej nieobjętej masy po Onufrym Smolej własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz kasy pożyczkowej powiatu Turczańskiego na zyspokojenie sumy 100 zł. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.
Cena szacunkowa 150 zł.
Wadyum wynosi 10 prc
Resztę warunków w tutejszej registraturze w uchwale z 20 lutego 1882 l. 1017 poszczególnionych
C. k. sąd powiatowy
Turka dnia 4 września 1882.

L. 21978. (7769 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 450 zł. i sumy 1104 zł. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 18 dz. VII (16 gm VI) w Krakowie położonej „Hotelem Londyńskim" zwanej, przedtem Magdaleny Paulany a obecnie według ks. gl. gm. VI Stradom vol nov. 1 pag. 456 n. 24 haer. Karola Grabpego własnej w dwóch terminach, a to 16 stycznia i 20 lutego 1883, każdym razem o 10 godzinie przed południem w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, za lub wyżej ceny szacunkowej 53071 zł. w. a. Wadyum wynosi 5308 zł. w. a. Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzane.
Dla wierzycieli, którzy po dniu 15 października 1880 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała niniejsza na czasie lub w ogóle doręczoną być nie mogła, ustanowiony kuratorem p. Dr. Pieniążek z substytucyą Dr. Retingera.
Kraków, 5 listopada 1882.

L. 7735. (8213 3—3)
C. k. sąd powiatowy delegowany dla okolicy miasta Lwowa czyni wiadomo, iż na żądanie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w celu zaspokojenia resztującej dłużnej kwoty 991 zł. 65 ct. w. a. z odsetkami po 10 prc. od 100 od 24 czerwca 1879 łącznie z premią assekuracyjną aż do dnia rzeczywistej zapłaty, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 10 zł. 12 ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności, dłużników Anny Seńko w jednej połowie i Bazylego Seńko w drugiej połowie własnej, w Hołosku wielkiem pod Nr. 77, 78 wedle wyk. hip. karta B poz. n. 1 haer. położonej, ze wszystkiemi do tejże realności należącemi gruntami i przynależytościami w drodze publicznej licytacyi z uwagi, że stan bierny ciążący na tejże, przewyższa stan czynny, tylko na dwóch terminach, mianowicie na dniu 11 grudnia 1882 i na dniu 11 stycznia 1883, każdym razem o godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie.
Cenę wywołania stanowi 1500 zł. w. a., a chęć kupienia mający złożyć ma 150 zł. w. a. jako wadyum, w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo w listach zastawnych zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, wraz z kuponami niezapadłemi według ostatniego kursu w „Gazecie Lwowskiej" uwidocznionego.
Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.
Lwów, dnia 17 czerwca 1882.

L. 2090. (8206 3—3)
Dnia 12 grudnia 1882, dnia 16 stycznia i 20 lutego 1883 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności lk. 42 w Odrzykoniu, ciała hipotecznego niestanowiącej, spadkobierców sp. Szymona Dudka własnej, na rzecz Tomasza Dudka o 75 zł. z pn.
Cena szacunkowa i wywołania 1620 zł. a. w.
Zakład 162 zł.
Kurator niewiadomych wierzycieli p. adw. Lewakowski w Krośnie.
Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy
Krosno, dnia 30 sierpnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 3944. (8268)

C. k. komisya hipoteczna przy sądzie powiatowym w Wojniłowie zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Dąbrowa dnia 19 grudnia 1882 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają obwieszczenia w urzędach gminnych.

Wojniłów, dnia 3 grudnia 1882

L. 3945. (8267)

C. k. komisya hipoteczna przy sądzie powiatowym w Wojniłowie zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Tomaszowce dnia 19 grudnia 1882 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają obwieszczenia w urzędach gminnych.

Wojniłów, dnia 3 grudnia 1882.

L. 107/k.h. (8241)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Pilźnie urzędująca ogłasza, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Przeczyca w okręgu sądu powiatowego Brzosteckiego położonej wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń do powszechnego przejrzenia wyłożyła.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winny ustnie lub pisemnie a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń w skutek podniesionych zarzutów niezbędnych wyznacza się dzień 18 grudnia 1882, na którym zarzuty ostatecznie wniesione być mogą.

Pilzno, dnia 4 grudnia 1882.

L. 259. (8264)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Młodów dnia 12 grudnia 1882 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Stary Sącz, 4 grudnia 1882.

L. 34. (8258)

Projekta nowych ksiąg gruntowych dla gmin Bulina, Ciężkowic, Gór-Luszowskich, Kątów, Luszowic i Trzebiorki-Górki składa się w tutejszym sądzie do powszechnego przejrzenia.

Dalsze dochodzenia, jeżeliby takowe w skutek zarzutów przeciw rzeczywistości arkuszów posiadania okazały się potrzebnemi, prowadzone będą dnia 15 b. m.

Chrzanów, dnia 2 grudnia 1882 r.

L. 15276 (8246)

C. k. miej. del sąd powiatowy w Przemyślu oznajmia niniejszem, że arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej Chodnowice sporządzone oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnionej gminy są do powszechnego przeglądu w c. k. miej. del. sądzie powiatowym w Przemyślu złożone.

Wrazie wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się do dalszych dochodzeń termin na dzień 15 grudnia 1882, na którym interesowane strony przed kierującym dochodzeniem stawić się mają.

Przemyśl, dnia 4 grudnia 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 24441. (8061 2—3)

Niniejszem zawzywa się p. p. Mojżesza Rychtera i Józefa Holenderskiego jako z życia i miejsca pobytu niewiadomych, ewentualnie ich z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, aby na termine 23 stycznia 1883 o godzinie 9 rano, w B. l. 6 w tutejszym sądzie odbyć się mającym wykazali, że termin do usprawiedliwienia uzyskanych w stanie biernym pod l. k. 5 miasto w Drohobyczu położonej, obecnie ut. dom. civ. T. I pag. 717 n. 9 haer. i dom civ. T. II pag 890 n. 12 haer. Leona Brokla i Berla Segala własnej realności prenotacyi prawa najmu a to ut dom. civ. T I pag. 34 n. 3 on. na rzecz Mojżesza Rychtera i ut. dom. civ. T. I pag. 34 n 4 on. na rzecz Józefa Holend rskiego uskutecznionych, sobie zastrzegli lub odnośne pozwy o usprawiedliwienie wnieśli, gdyż w przeciwnym razie wykreślenie powyższych pretensyj nastąpi.

Kuratorem dla nich ustanowiono p. dra Fruchtmana adwokata z Drohobycza.

Z c. k. sądu powiatowego

Drohobycz, 8 listopada 1882.

L 15260. (7864 3—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z bytu i pobytu ks. N Hadasika a wrazie tegoż śmierci niewiadomych tegoż spadkobierców, że przeciw niemu Alfred Mysłowski pozew o uznanie za zgasłe praw domagania się zaspokojenia sumy 140 zł. w stanie biernym dóbr Mykietyńce, Uhorniki i Podłuże zaintabulowanej i wydanie mu z depozytu sumy 2250 zł. w listach zastawnych i 657 zł. 94 ct. w. a. w książeczkach kasy oszczędności wniósł, który ustanowionemu kuratorowi adw. Dr. Kwiatkowskiemu z zastępstwem adw. Dr. Katzenellenbogena do wniesienia obrony w 90 dniach doręczonym został.

Jest tedy rzeczą pozwanej strony ustanowionemu kuratorowi swą informacyę udzielić lub innego rzecznika sądowi wskazać, inaczej bowiem złe skutki zaniechania sama sobie przypisać będzie musiała.

Stanisławów 11 listopada 1882.

L. 10350. (8214 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. Sec 2 we Lwowie, ustanawia dla z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców ś. p. Aleksandra Skoraczyńskiego w sprawie wykreślenia zapisanego w wyk. hip. 128 poz. 3 właś. księgi gruntowej gminy katastralnej Wulka Hamulecka na realności pod l. k. 64 zastrzeżonego dla Aleksandra Skoraczyńskiego, dożywocia do $^1/_4$ części realności pod l. k. 64 w Wulce Hamuleckiej i $^1/_4$ części przynależnego młyna, kuratorem adw. kraj. p. dra Kazimierza Blizińskiego, wzywając strony interesowane, ażeby w terminie prawem przepisanym, u ustanowionego kuratora, lub też w c. k. sądzie miejscowego pobytu swego podali.

Lwów, 2 sierpnia 1882.

L. 1335. (8099 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia niniejszem, że Michał Szczepanik umarł 11 stycznia 1854 w Skórowy bez pozostawienia ostatniej woli.

Gdy miejsce pobytu spadkobierczego syna Jana Szczepanika sądowi wiadome nie jest, przeto wzywa się go niniejszem, by się w przeciągu jednego roku, licząc od daty poniżej położonej, w sądzie albo osobiście, albo przez pełnomocnika zgłosił i swoje oświadczenie do spadku tem pewniej zgłosił, o ile, że po upływie tego terminu postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nieobecnego Jana Szczepanika kuratorem przeprowadzone i spadek przyznany będzie.

Brzostek, dnia 2 kwietnia 1882.

L. 25451. (7900 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem J. Sternfelda z miejsca pobytu niewiadomego, iż na skutek wytoczonej przez A Poswiańskiego skargi nakazem zapłaty z dnia dzisiejszego l. 25451 polecono J Sternfeldowi jako akceptantowi, ażeby całkowitą sumę wekslową 400 rubli wraz z 6 pr odsetkami oo dnia 26 października 1882 i kosztami niniejszego pozwu w kwocie 11 zł. 71 ct posiadaczowi weksla A. Poświańskiemu w przeciągu dni 3 pod rygorem egzekucyi wekslowej zapłacił, lub w tym samym czasokresie do sądu wniósł zarzuty i że nakaz dla niego przeznaczony wręczono ustanowionemu dlań kuratorowi adw. drowi Eibenschützowi z substytucyą adw. dra Schöna.

Wzywa się zatem p. J. Sternfelda, aby, potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego kuratorowi udzielił, albo innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki samemu sobie przypisać będzie musiał.

Kraków, 10 listopada 1882.

L. 27315. (8151 1—3)

C. k. sąd miejsko-delegowany dla spraw cywilnych w Krakowie wzywa Antoniego Trynkę, Józefa Pokucińskiego, Pawła Trynkę i Katarzynę Trynkę, jako spadkobierców ś. p. Błażeja Trynki zmarłego w dniu 22 grudnia 1850 w Piaskach, aby w ciągu roku zgłosili się w tymże sądzie i wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w razie bowiem przeciwnym pertraktacya spadku z zgłaszającymi się dziedzicami i z ustanowionymi dla nich kuratorami Tomaszem Skorupą i Józefem Nalepą przeprowadzoną będzie.

Kraków, 25 października 1882.

L. 3163. (8259 1—3)

C k. sąd pow. w Dębicy zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców ś. p. Wawrzeńca Krasonia i ś. p. Anny Krasoniowej, iż pod dniem 3 sierpnia 1882 do l. 3163 wnieśli Sara Reder ze Lwowa, Freide Guttmann z Wielanowic, Gitel Rachel 2ga im. Mantel do rąk Chaji Bernfeld, tudzież małoletnich Beili Breindli 2ga im. Fischmann i Leizera Bernfelda przez matkę i opiekunkę Chaje Bernfeld w Dębicy, tudzież współopiekuna Izaaka Reinera w Dębicy przeciw mał. spadkobiercom po Wawrzeńcu i Annie małż. Krasoniach z miejsca i pobytu niewiadomym przez kuratora ad actum ustanowić się mającego, pozew I o uznanie prawa żądania sumy 521 złotych polsk. 2 grosze' czyli 130 złr. 16 ct w. a. w stanie biernym połowy realności pod l. k. 70 w Dębicy powodów własnej, wedle dom. Tom. I pag. 76 n 1 on. z powodu zadawnienia za zgasłą, II o dozwolenie ekstabulacyi tej sumy ze stanu biernego rzeczonej realności, że na skutek tego pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 16 stycznia 1883 o godz. 9 rano wyznaczonym został, i że kuratorem z powodu niewiadomego życia i miejsca pobytu powyższych spadkobierców ustanowionym został c. k. notaryusz p. dr. Bronisław Brzeski w Dębicy.

Poleca się zatem spadkobiercom ś. p. Wawrzeńca Krasonia i ś. p. Anny Krasoniowej, aby miejsce swego zamieszkania tutejszemu sądowi podali, jak również, by swemu ustanowionemu kuratorowi skazówki do przeprowadzenia niniejszego sporu podali, gdyż w przeciwnym razie złe skutki ztąd wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego

W Dębicy, dnia 3 października 1882.

Doniesienia prywatne.

L. 698. (8225 2—3)

Obwieszczenie.

Niżej wymienione Towarzystwo udziela Towarzystwom zarobkowym i gospodarczym z nieograniczoną poręką zawiązanym w myśl ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 l. 70 Dz. ust. państ. począwszy od dnia 1 grudnia r. b. pożyczki za pobraniem 8 prc. odsetków. — Bliższych szczegółów powziąć można w Dyrekcyi tegoż Towarzystwa.

Dyrekcya

Towarzysrwa kredytowego dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa w Busku, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

I. L. GOLDBERG. dyrektor. W. POHORECKI kasyer.

Od Nowego roku i Wielkanocy

wakują w Król. Polskiem i Galicyi posady: dla 1 administratora, 1 rządcy, 2 ekonomów, 4 leśniczych, 1 gorzelnego, 3 kucharzy, 1 ogrodnika, 3 borowych (gajowych). — W zawodzie kupieckim: 3 subjektów do handlu korzennego, 1 do galanteryjnego, 1 do bławatnego i 1 do dystylacyi — tak samo 1 guwernantka, 2 bony, klucznica (ochmistrzyni), 1 gospodyni i panna służąca.

Bliższych objaśnień udzieli biuro za dołączeniem 20 centów w znaczkach pocztowych. Korespondencya po polsku, niemiecku, francusku i rossyjsku

„CONCORDIA“

Centralno-komisowy instytut w Wrocławiu, Schmiedebrücke, 46. (7969 3-3)

Do sprzedania

z wolnej ręki

zupełnie nowo odrestaurowana realność

przy ulicy Kurkowej Nr. 35, 37 i 39 we Lwowie,

tuż obok klasztoru Panien Franciszkanek w najzdrowszej, najpiękniejszej i najprzyjemniejszej okolicy m. Lwowa, (niegdyś własność hr. Konarskich)

składająca się z **trzech** murowanych **domów** parterowych, jednopiątrowej kamienicy (całkiem nowej) i dwumorgowego ogrodu w rodzaju parku angielskiego; — w ogrodzie pełno różnych a rzadkich kwiatów, młodych, doborowych a licznych gatunków drzew owocowych, krajowych i zagranicznych, słowem ogród tak urządzony i wzorowo utrzymany, jakiego drugiego we Lwowie z pewnością nie znajdzie.

Bliższa wiadomość u właściciela na miejscu, lub przy ulicy Kopernika L. 38 na dole I. brama, w kancelaryi. (8105 3—6)

Z początkiem grudnia r. b. *rozpoczął się nowy rocznik pisma wydawanego dla rodzin polskich pod nazwą.*

ŚWIAT POWIEŚCIOWY

Tygodnik belletrystyczny.

Pismo to wychodzące obecnie rok czwarty, zdobyło sobie zaraz z początku swego istnienia tak znaczne koło czytelnikow, iż dziś śmiało twierdzić możemy, że przyjęło się na naszej glebie i rozkwita po całym kraju

Świat powieściowy, łącząc przyjemność z pożytkiem, odznacza się znakomitym wyborem POWIEŚCI oryginalnych i tłumaczonych, oraz Nowelli i Humoresek, które mogą być bez obawy czytane w każdym kółku familijnem, a w skutek rozszerzonego koła czytelników w Galicyi, mając teraz byt u siebie ustalony, nie potrzebuje się oglądać na cenzurę rosyjską.

Mimo to nie myślimy wskazywać teraz drogi, jaką dalej iść zamierzamy — ani wyliczać znanych autorów i szumnych tytułów różnych prac, które w tece posiadamy — ponieważ postanowiliśmy zamieszczać i nadal takie tylko utwory, które zdrowe i pożyteczne ziarna w sobie mieszczą.

Nowy rocznik **Świata powieściowego,** który się teraz rozpoczyna w grudniu r. b. wychodzić będzie w każdą niedzielę, na pięknym papierze w formacie in 4to, w kolorowej okładce i obejmować będzie:

Powieści oryginalne i tłumaczone pierwszorzędnych pisarzy — Nowelie — Poezye — Humoreski — Fraszki — oraz wiadomostki artystyczne i literackie.

Do każdego zeszytu dodawaną będzie kolorowa okładka, zawierająca rubrykę **To i owo.** w której czytelnik znajdzie dział humorystyczny, oraz ogłoszenia handlowe i przemysłowe.

W pierwszym numerze nowego rocznika rozpocznie się druk nader interesującego i zajmującego utworu pod tytułem:

Tajemnice wielkiego świata.

Prenumeratorowie którzy ten nowy rocznik od I grudnia zamówią, otrzymają *gratis* wszystkie numera wyszłe w grudniu r. b. to jest zapłacą za trzy miesiące a otrzymywać będą to czasopismo przez cztery miesiące do ostatniego marca roku 1883.)

Warunki prenumeraty we Lwowie i Krakowie:

kwartalnie 2 złr. — półrocznie 4 zł. — rocznie 8 złr.

Prenumerować można na prowincyi we wszystkich pocztach i księgarniach, a najdogodniej za przekazem pocztowym pod adresem podpisanego wydawcy:

W Maniecki

WE LWOWIE, ulica Kopernika l. 7.

(8235 1—3)

Dra Karola Mikolascha

Wody lecznicze gazowe.

Alkaliczna. Smaku bardzo przyjemnego, zastępuje nader korzystnie szczawy rodzime jak n. p. Szczawnicką, Selcerską i t. p., od których jest o wiele skuteczniejszą. Używa się bądź sama przez się, bądź też pół na pół zmieszana z zwykłą wodą. Cena 16 ct.

Gorzka. Z powodu wcale nieprzykrego smaku i energiczniejszego chociaż nie drażniącego skutku, przewyższa wszystkie wody naturalne przeczyszczające. Cena 16 ct.

Jodowa i Bromowa. Należy używać według przepisu lekarskiego tam, gdzie Jod lub Brom są wskazane. Różni się od zwykle używanych roczczynów soli jodowych lub bromowych tem, iż jest przyjemna do użycia i skuteczniejszą z powodu podniecania czynności narzędzi przeistaczających. Cena 18 ct.

Litowa. Przeciw cierpieniom pęcherza i t. p. według ordynacyi lekarskiej. Zawiera lit w ilości znacznie większej jak którakolwiek woda mineralna. Cena 16 ct.

Magnowa. Przeciw zgadze, kwasom żołądkowym nadmiernym i ztąd pochodzącym dolegliwościom. Bez przechwały w smaku i skutku nieprześcigniona. Cena 16 ct.

Żelazista. Nie ma środka, żelazo zawierającego, któryby był tak przyjemny do użycia, tak skuteczny, oraz tak tani, jak ta woda. Żelazo w tem połączeniu ustrój ludzki przyswaja niemal bezpośrednio. Cena 16 ct.

Salicylowa zawiera salicylan sodowy, obecnie tak ważną w lecznictwie odgrywający rolę w cierpieniach reumatycznych, (gośćcowych) artrytycznych, nerwowych, w migrenie i t. p. Salicylan sodowy w tej postaci podany, uchyla towarzyszące temu środkowi skutki ujemne, jak drapanie w gardle, nudności, utratę apetytu, gdy przeciwnie po użyciu wody salicylowej tylko skutki dodatnie występują spotęgowane. Cena 18 ct.

Lemoniada angielska gazowa. Jest to bardzo łagodny, smaczny i przyjemny środek przeczyszczający dla niewiast i dla dzieci. Cena 35 ct.

Niebywała taniość tych środków leczniczych czyni je dla każdego przystępnemi, a skuteczność tychże wprowadza niemal w podziw, osobliwie lekarza, obznajomionego dokładnie ze skutkami pojedynczych tych wód składników.

Skuteczność ta polega na szczęśliwej kombinacyi dodatków nader pojedynczych, osobliwie zaś na przesyceniu tych wód bezwodnikiem węglowym.

Skład chemiczny każdej wody leczniczej uwidoczniony jest na etykiecie i broszurce, którą się na żądanie dodaje.

Za próżne flaszki z etykietami płacę po 6 ct., tak iż woda sama tylko 10, względnie 12 centów kosztuje.

Wysełam pocztą lub koleją i liczę za opakowanie od 10 — 20 — 30 — 40 — 50 flaszek / 40 — 60 — 80 — 90 — 100 centów.

Mniej 10 flaszek nie wysełam.

Strzedz się należy wód podrabianych i naśladowanych tem szkodliwszych, jeżeli fałszerze nie są fachowymi. Najlepiej jest udawać się wprost do składu głównego lub też do składów w aptekach renomowanych się znajdujących.

Każda flaszka opatrzona jest kapslą, na której nazwisko: **„Mikolasch“** jest uwidocznione, na korku zaś nazwisko to wypalone. Na etykiecie znajduje się znak ochronny: „Gwiazda“ po za którą widocznym jest wąż, wijący się na lasce Merkurego.

Skład główny w aptece pod gwiazdą

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

(7880 6—?)

w Izydorówce (o. p. Żurawno) stacya kolei **Stryj** jest do nabycia czteroletni ogier kasztanowaty, krwi oryentalnej. Bliższa wiadomość u zarządu majątku **Izydorówka.** (8106 3—7)

Wina węgierskie

Towar czysto naturalny z winnic własnych, za który gwarantuję, rozsyłam:

WINO	**piołunkowe** (ziołowe)	złr. 4.40
„	**wyskok** (słodkie) . .	„ 4.—
„	**czerwone** lub **białe** przednie	„ 2.80
„	**czerwone** lub **białe** deserowe	„ 2.20
ŚLIWOWICA	**stara**	„ 3.50

w beczułeczkach na wzór zawierających 4 litry, wraz z beczułką franco do każdej stacyi pocztowej

Edward Rittinger, właściciel winnic

Werschetz (Południowe Węgry).

(7996 5-10)

Swieże, piękne, deserowe

Winogrona hiszpańskie

dające się przechować w domu przez całą zimę, w beczkach oryginalnych, zawierających nad 20 kilo samych winogron (7652 5 ?)

po złr. 24 za beczkę

cząściowo po 1 złr. 60 ct. kilo.

Jabłka

tyrolskie deserowe

po 6, 10, 12 i 15 cnt. sztuka

poleca HANDEL

ST. MARKIEWICZA

we Lwowie, w Rynku l. 42.

Tutki

cygaretowe z najlepszego papieru cygaretowego francuskiego Panama, Mais, Abadie, Armenien, Ananas. Le Houblon itp.) wyrabia od kilku lat istniejąca fabryka

Katarzyny Ptaszyńskiej

przy ulicy Krakowskiej l. 5 w podwórzu.

Cena tutek z kartonami: Nr. 1, 2, 3 i 4 za 1000 sztuk od zł. 1.10 ct. do 1.40 ct. Te same złocone lub czarno litografowane o 10 ct. wyżej na 1 000 sztuk. Pudełka na 100 sztuk cygar 5 ct. **Maszynki** do robienia cygaretek są na składzie. — Zamówienia wysełają się jak najspieszniej.

Adres: **Katarzyny Ptaszyńska,** l. **5,** ulica Krakowska w podwórzu. 8276

Najnowsze tańce!

z dawanej z wielkiem powodzeniem w Wiedniu operetki Ad. Müllera

„DER KLEINE PRINZ“

Wiegen Walzer 90 ct., Babuszka-Polka 60 ct. Potpouri Nr. I, Nr. II po 1 zł. 50 ct.

Z opery komicznej **„Tea“ Lecocq'a**

Potpourri 90 ct., Kadryle 60 ct., „Cliquot-Galop“ 48 ct.

Bardzo ładne Walce O. Heyera „Nacht & Morgen“ 90 ct.

Ostatnie kompozycye Straussów:

Jana op. 407. „Italienischer Walzer“ (Lust. Krieg) zł. 1

Edwarda op. 207. „Heitere Weisen“ Walzer 1 zł.

„ op. 208. „Die Träumerin“ Polka Mazurka 72 ct

„Niezapominajki karnawałowe“ Zbiór tańców na **r. 1882/3,** zawierający **12 kompozycyj** Farbach'a, Fausta, Osmańskiego itd. zł. 2.75.

Przez orkiestry lwowskie „da capo“ grywane:

STRAUS Edw. op. 205. „Lebende Blumen“ Walce zł. 1.

WALDTEUFEL op. 156. „Immer oder Nimmer“ Walce 90 ct.

nabyć można

w Wypożyczalni i Składzie NUT

Gubrynowicza i Schmidta

(pod zarządem K. WILDA).

Ul. Akademicka l. 3.

(8104 4—4)

J. IHNATOWICZ

Fabryka we Lwowie. Filia w Krakowie, Sukiennice l. 20

WYRABIA

znakomite czernidło glicerynowe

pachnące do obuwia, daje piękny połysk, miękczy skórę i chroni od pękania pudełko, 10 i 20 ct.

Smarowidło litewskie

do obuwia i skór, miękczy skórę, czyni ją nieprzemakalną i trwałą, pudełko 50 ct. i 1 zł.

Atrament czarny kampeszowy

Atrament niebieski, fioletowy, zielony, czerwony, flaszeczka po 10 i 15 ct. nie pleśnieje, nie osadza się, piór nie psuje, jest zawsze czerny i płynny i zupełnie nieszkodliwy, flaszeczka po 10, 17, 25, 30 i 50 ct.

Farby do stempli

niebieską, fioletową czerwoną, czarną, flaszeczka po 15 ct.

Powyższe wyroby zostały wyszczególnione pięcioma medalami zasługi.

(8040 2—?)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi. (67 9 25 —?)

KAZIMIERZ LEWICKI
Główny skład dla Galicyi
PORCELANY, SZKŁA I TOWAROW MIĘSZANYCH
we Lwowie ulica Trybunalska l. 6
założony w roku 1845.

KIELISZKI do WINA szampańskiego
płaskie czarki ze szkła gładkiego rzniętego lub grawirowanego,
wysokie (flety) gładkie i rznięte.
SZKLANECZKI do szampana (modne)
gładkie i deseniowane-

Ajentów i kolporterów kaucyonowanych, zdolnych do wysłania ich na prowincyę, poszukuje pod korzystnemi warunkami: Administracya **„Samorządu“** i **„Gminy“** we Lwowie (Rynek l. 7. I. piętro. (8272 1–6)

Owoce suszone
bez dymu!
na Adwent

1 kilo **jabłek** obieranych i w różnych formach krajanych . . . . . 80 ct.
1 „ **gruszek** obieranych i prasowanych . . . . 1 złr.
1 „ **wiorów** z jabłek . . . . . 1 złr.
1 „ **gruszek** w łupach . . . . 50 ct.

rozsyła w woreczkach po 5 kilo włącznie z opakowaniem i franko, do każdej stacyi pocztowej

L. K. w Pistyniu
poczta w miejscu.
(6574 12 3?)

Prenumeratę
na
wszystkie czasopisma
tak krajowe jako też i zagraniczne
przyjmuje księgarnia
Seyfartha i Czajkowskiego
we Lwowie,
(7841 4–6)

Przez całą zimę ciągle świeże
Kalafiory
włoskie
w dużych pięknych różach
po 70 do 80 ct. kilo,
duże włoskie **MARONY**
tyrolskie (7842 4–?)
po 40 ct. kilo.
Gruszki i Jabłka tyrolskie,
WINOGRONA hiszpańskie
Kwiczoły, Kuropatwy,
Jarząbki. Bażanty itp.
POLECA HANDEL
St. Markiewicza
we Lwowie, w Rynku liczba 42.

Stowarzyszenie tkaczy
w Błażowej
obok RZESZOWA ogłasza, że ma na sprzedaż
Płótna
lniane i konopne, surowe i bielone oraz cenowate własnego wyrobu po cenie 5 do 12 złr. w. a. za sztukę 30 metrów długą w przednich rozmaitych gatunkach. Próbki na żądanie franko. Przesyłki uskutecznia się za pobraniem pocztowem.

Ponieważ jest to pierwsze Stowarzyszenie TKACZY zawiązane przy pomocy funduszów krajowych, przeto prosimy Szanowną P. T. Publiczność o łaskawe ogólne popieranie tegoż, przez zakupno **płócien** w tem Stowarzyszeniu. (8224 2-3)

Dyrekcya Stowarzyszenia TKACZY
w Błażowej.

Architekt Pejsażysta
ALDON RUSTEYKO
były uczeń szkoły ogrodniczo-narodowej **w Wersalu.**

Zakłada parki i ogrody w stylu angielskim i w stylu francuskim. Zdejmuje i rysuje plany.

ADRES: **A. Rusteyko** w pałacu J O K Czartoryskiego **w Sieniawie,** pod Jarosławiem.
(82?7 2—3)

Do wydzierżawienia
Majątek
w powiecie **Jaworowskim,** 300 morgów ornej ziemi 70 morgów łąk, przyczem inwentarz żywy i martwy do sprzedania. — Pośrednictwo wyklucza się, bliższa wiadomość u adwokata **Władysława Balko Lwów, Syktuska L. 46.** (8168 2-3)

Wiara tylko i modlitwa goją rany śmiertelne, zadane przez życie, a tęsknotę i żal koi myśl o Tobie mój ideale. Spędzaj chwile wesoło i mile. (8274)

Najstosowniejsze podarunki
na święta
Bożego Narodzenia i Nowego Roku

ADOLF SILBERSTEIN
FIRMA

we Lwowie

nabyć można w najobfitszym wyborze, mianowicie:

Binokle teatralne, **Binokle** polne (wojskowe), **Dalowidy**, **Barometry metalowe** (Aneroidy), także z zegarkami do naciągania co 8 dni, z rzeźbami w drzewie, w formacie kieszonkowym. **Termometry**, **Skrzynie stereoskopowe i obrazki** do tychże, **Latarki czarodziejskie**, **Maszyny** do obrazów mglistych, **Kaleidoskopy**, wzory do maszyn parowych. **Mikroskopy**, **Okulary**, **Zwikry**, **Lornetki** damskie oprawiane w szyldkret, perłową macicę i kość słoniową, **Metronomy**, **Przyrządy do rysunków** (Reiszeug), Lustra, **Maszyny do elektryzowania** rozmaitego rodzaju, w ogóle wszystkie artykuły wchodzące w zakres optyki, mechaniki, fizyki i matematyki po najtańszych cenach u

Adolfa Silbersteina
Firma J. Neuhöfer
c. k. optyka nadwornego we Lwowie.
(8275 1 8)

Fabryka pierników i sucharków
L. CZYŃSKIEGO w Jarosławiu

premiowana za swe wyroby dyplomem pochwalnym 1879, medalem rzadowym 1879, dużym medalem srebrnym 1880, nagrodą państwową 1881, jedynym medalem 188? i srebrnym medalem w Tryeście 1882 poleca **całkiem nowy** sortyment sucharków **jarosławskie „WIANUSZKI“** jako przewyborną przekąskę do herbaty, win, czekolady itp. które sprzedają się w rulonach **po 20 szt. za 20 centów.**

Pierniki królewskie konfiturami nadziewane po 20 ct., pierniki w paczkach i na sztuki, **sucharki** (zastępujące **biskwity** angielskie) **biszkopty, pieczywko, figurki do ubierania drzewek w bogatym wyborze, 2 sztuk i za 1 ct.,** jako też od 1 ct. do 50 ct.

Powyższe wyroby **przy dłuższem leżeniu nie tracą swego doborowego smaku.**

Do nabycia **po wszystkich znaczniejszych** handlach korzennych Lwowa, Krakowa i prowincyi.

Zamówienia załatwia fabryka **bezzwłocznie.**
(8193 1 5)

Skład fabryczny komisowy
Haftów
na płótnie i szirtingu
otrzymał handel
płócien i gotowej bielizny
Jana Riedla we Lwowie

Ceny fabryczne. (8271 1-6)

Na Gwiazdkę!
Najnowsze i najgustowniejsze
wyroby z drzewa oliwkowego, pliszu, bronzu i skóry,

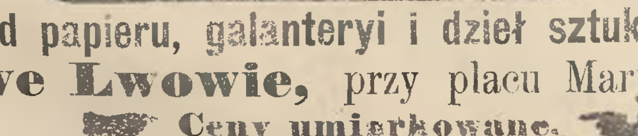
jako to: garnitury kompletne na biurka damskie i męskie, kandelabry, lichtarze, kałamarze, popielniczki, necesserki damskie i męskie, ramki do fotografij, teki do papierów z urządzeniem, pugilaresy, portmonetki, tytoniérki, cygarniczki, kasetki, garnitury do palenia, tacki na bilety wizytowe, lusterka do podróży, scyzoryki i nożyczki angielskie, szachownice, praski na karty, szkatułki na marki, grzebienie, szczotki itp. przedmioty.

Albumy do fotografii
w najgustowniejszych oprawach i we wszystkich formatach od zł. 2.50 do najbogatszych.

***Najnowsze ramki amerykańskie* (MORA)**
do fotografij we wszystkich formatach.

Wielki wybór
Papierów listowych francuskich i angielskich, oraz
Papiery listowe de fantaisie z najmodniejszemi emblemami, dewizami, nagłówkami, inicyałami.

PERFUMERYA francuska i angielska
w pięknych kasetach od złr. 2.50, do najbogatszych, poleca

Skład papieru, galanteryi i dzieł sztuk pięknych
we Lwowie, przy placu Maryackim.
Ceny umiarkowane.
Zamiejscowe zamówienia uskuteczniamy odwrotną pocztą.
(8115 3–3)

Najnowszy wynalazek
jest aparat do robienia dziurek w płótnie i sukni,
wyrabia na godzinę 60 dziurek.

Najnowsze i poprawne
maszyny do szycia
z gwarancyą 5 lat.
Raty tygodniowe 1 złr.
lub podług umowy.

Paręset maszyn kupionych w innych handlach przysyła P. T. Publiczność do mnie rocznie do zamiany na maszyny praktyczne i poprawne.

Szumne anonsa firm zagranicznych i gromada ajentów, krążących po kraju z tandeckiemi maszynami pod nazwą „Oryginalne“, **wyłapują nieostrożnych;** taka maszyna jest prędzej popsutą aniżeli zapłaconą, ciężko szyje i **zdrowiu szkodzi.**

Kasy
żelazne
ogniotrwałe,
zamki i klucze
najnowszej konstrukcyi
i patentowane.
Cena 85 zł.
i wyżej.

Zamianę i specyalną naprawę maszyn do szycia wszystkich systemów, czółenka, części składowe, igły, nici i oliwę do maszyn
poleca
JÓZEF IWANICKI
(82?? 1–52) **mechanik i specyalista**

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. u